

KEA - Københavns Erhvervsakademi
Rektor Ingo Østerskov
Miriam Skjalm Lissner

Sendt pr. e-mail:

rektor@kea.dk, kea@kea.dk, misl@kea.dk

Positiv institutionsakkreditering af Københavns Erhvervsakademi

Akkrediteringsrådet har på rådsmødet 8. marts 2017 behandlet akkrediteringen af KEA - Københavns Erhvervsakademi (KEA).

Rådet traf på rådsmødet 25. marts 2015 afgørelse om betinget positiv akkreditering for KEA.

I har haft en frist på to år til at rette op på de forhold, der var udslagsgivende for rådets betinget positive akkreditering og har inden udløbet af denne frist indsendt dokumentation for ændringer af disse. Danmarks Akkrediteringsinstitution har udarbejdet en supplerende akkrediteringsrapport, som er vedlagt.

Rådet har **akkrediteret KEA - Københavns Erhvervsakademi positivt**, jf. akkrediteringslovens¹ § 8. Rådet har truffet afgørelsen på baggrund af vedlagte supplerende akkrediteringsrapport fra Danmarks Akkrediteringsinstitution. Akkrediteringsrapporten er udarbejdet på baggrund af KEAs høringssvar, selvevalueringssrapport og øvrig dokumentation.

Akkrediteringsrådet har truffet afgørelsen ud fra en helhedsvurdering på grundlag af de kriterier, som fremgår af akkrediteringsbekendtgørelsen², retningslinjerne i "Vejledning om institutionsakkreditering" af 1. juli 2013 og akkrediteringsrådets notat af 23. juni 2016 "Vurdering af institutionernes kvalitetssikringssystemer".

Rådet er opmærksomt på, at der inden for KEAs i øvrigt velfungerende kvalitetssikringssystem på enkelte punkter stadig kan være indsatser, som det endnu ikke er muligt at se resultaterne af, eller indsatser, som fortsat er under indfasning. Rådet noterer, at akkrediteringspanelet i disse tilfælde har vurderet, at de valgte indsatser er formålstjenlige, og forventer at implementeringen af dem vil sikre, at indsatserne fører til opfyldelse af de definerede mål.

Akkrediteringsrådet har for det første vurderet, at KEA løbende gennemfører de indsatser, som uddybningspunkter til de fem kriterier beskriver.

For det andet har Rådet vurderet, at der er god kvalitet i udmøntningen af kvalitetssikringsarbejdet. Det vil sige, at KEAs indsats er velbeskrevet og bygger på en velfungerende og systematisk praksis. Institutionen har et udbygget informationssystem med relevante data for det enkelte uddannelsesudbud, og fastlagte politikker for, hvornår og hvorledes ledelsen vil skride ind overfor et uddannelsesudbud, der udviser problemer. Ligeledes er der en god informationsudveksling, både verti-

Akkrediteringsrådet

9. marts 2017

Bredgade 38
1260 København K
Tel. 3392 6900
Fax 3392 6901
Mail akkr@akkr.dk
Web www.akkr.dk

CVR-nr. 3060 3907

Sagsbehandler
Rune Heiberg Hansen
Tel. 72 31 88 07
Mail rhh@akkr.dk

Ref.-nr. 17/009677-02

¹ Lov nr. 601 af 12. juni 2013 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner (akkrediteringsloven).

² Bekendtgørelse nr. 745 af 24. juni 2013 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og godkendelse af videregående uddannelser (akkrediteringsbekendtgørelsen)

kalt og horisontalt, som understøtter velbegrundede indsatser. KEA gennemfører også løbende justeringer i sin kvalitetssikringspraksis, og der er et bredt engagement blandt institutionens ansatte og ledelse, som fører til udvikling og anvendelse af indvundne erfaringer i fremtidige indsatser.

Akkrediteringsrådet henviser i øvrigt til akkrediteringsrapporten for uddybende grundlag for rådets afgørelse.

Det følger af en positiv institutionsakkreditering, jf. akkrediteringslovens § 9, stk. 1, at det er muligt for uddannelsesinstitutionen at foretage justering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud. Uddannelsesinstitutionen kan derudover oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud, når disse er prækvalificeret og godkendt, jf. akkrediteringslovens §§ 18 og 21.

Akkrediteringen er gældende til og med 8. marts 2023, jf. akkrediteringslovens § 9.

Akkrediteringsrådet vil underrette ministeren om institutionens positive akkreditering.

I er velkomne til at kontakte direktør Anette Dørge på e-mail: akkr@akkr.dk, hvis I har spørgsmål eller behov for yderligere information.

Med venlig hilsen

Per B. Christensen
Formand
Akkrediteringsrådet

Anette Dørge
Direktør
Danmarks Akkrediteringsinstitution

Bilag:
Kopi af akkrediteringsrapport

Dette brev er også sendt til:
Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Uddannelses- og Forskningsministeriet

Danmarks
Akkrediteringsinstitution

Institutions-
akkreditering

2017

AKKREDITERINGSRAPPORT

KEA – KØBENHAVNS EHVERVSAKADEMI GENAKKREDITERING

Institutionsakkreditering – Genakkreditering af KEA – Københavns Erhvervsakademi

© Danmarks Akkrediteringsinstitution 2017

Citat tilladt ved kildeangivelse

Sprog: dansk

Rapporten kan downloades via hjemmesiden www.akkr.dk

Indholdsfortegnelse

Indledning	4
Om institutionsakkreditering	4
Akkrediteringspanel og metode	4
Afgørelse	5
Samlet vurdering og indstilling	7
Baggrund	9
Beskrivelse af akkrediteringspanelet	9
Kriterium III: Uddannelsernes videngrundlag	10
Kvalitetssikring af den enkelte uddannelses videngrundlag	10
Årligt møde om de enkelte uddannelsers videngrundlag	11
Styringsdokumentet	12
Øget fokus på videngrundlag i kvalitetsrapporterne	13
Monitorering af undervisernes deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter	14
Kvalitetssikring af efter- og videreuddannelsernes videngrundlag	14
Organisering af videnaktiviteter	16
Udviklingsplatformene	16
Kvalitetssikring af projekter	19
Akkrediteringspanelets vurdering	20
Kriterium IV: Uddannelsernes niveau og indhold	21
Evaluering med inddragelse af eksterne eksperter	21
Proces for programevaluering	21
Akkrediteringspanelets vurdering	26
Akkrediteringspanelets anbefalinger	28
Bilag	29
I. Metode	29
II. Udvalgte uddannelser til at belyse praksis	31
III. Sagsbehandlingsnotat	32
IV. Program for institutionsbesøget	33
V. Nøgletal	34

Indledning

Denne genakkrediteringsrapport indeholder en analyse og vurdering af kvalitetssikringssystemet på den videregående uddannelsesinstitution KEA – Københavns Erhvervsakademi (KEA).

Rapporten er en opfølgning på den betinget positive institutionsakkreditering, som KEA modtog i 2015. Rapporten er en vurdering af, om uddannelsesinstitutionen har udviklet et system for kvalitetssikring, der er så velfungerende, at institutionen i den kommende akkrediteringsperiode selv kan foretage den løbende kvalitetssikring af sine uddannelser.

En institutionsakkreditering omfatter ikke en selvstændig vurdering af relevansen og kvaliteten af de enkelte uddannelser på uddannelsesinstitutionen. Sigtet er at afdække, om institutionen samlet set har etableret et kvalitetssikringssystem, der er i stand til løbende og systematisk at sikre og udvikle uddannelsernes kvalitet og relevans. Delaspekter ved enkeltuddannelser kan dog indgå i vurderingen af, om kvalitetssikringssystemet også er velfungerende i praksis.

Om institutionsakkreditering

En institutionsakkreditering er en vurdering af, om institutionens kvalitetssikringssystem er velbeskrevet og veldokumenteret og også fungerer i forbindelse med det daglige arbejde. Systemet skal sikre, at institutionen har et konstant fokus på kvaliteten, udvikler den løbende og reagerer, når der er problemer. Dette skal gøre sig gældende, både før og efter at institutionsakkrediteringen har fundet sted.

Velfungerende kvalitetssikringsarbejde er karakteriseret ved at være løbende og systematisk og leve op til de europæiske standarder på området (Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area). Kvalitetssikringsarbejdet skal rumme en klar arbejds- og ansvarsdeling samt være stærkt forankret på ledelsesniveau. Derudover skal institutionen have en inkluderende kvalitetskultur og fokusere kvalitetssikringsarbejdet på både de samlede uddannelser, den konkrete undervisning og de særlige problemstillinger, vilkår og behov, der er relevante for institutionen.

Med dette afsæt vurderer denne akkrediteringsrapport, om institutionens kvalitetssikringssystem lever op til de krav, som akkrediteringsloven stiller i forbindelse med institutionsakkreditering – herunder særligt de fem kriterier, der fremgår af den tilhørende bekendtgørelse.

Akkrediteringspanel og metode

Til støtte for vurderingen af kvalitetssikringssystemet har Danmarks Akkrediteringsinstitution (AI) nedsat et akkrediteringspanel med deltagelse af en række eksperter. Medlemmerne af panelet har bl.a. kompetencer inden for ledelse og kvalitetssikring på institutionsniveau og viden om den videregående uddannelsessektor, om relevante arbejdsmarkedsforhold og om studenterforhold.

Akkrediteringspanelet har læst dokumentationsmaterialet og sammen med medarbejdere fra AI besøgt institutionen for at vurdere dens kvalitetssikringssystem og -praksis.

Rapportens bilag 1 gengiver hovedtrækkene i den metode, der er anvendt i forbindelse med akkrediteringen af institutionen.

Afgørelse

Det er Akkrediteringsrådet, der som fagligt uafhængig instans træffer afgørelse om akkreditering af uddannelsesinstitutionen. Rådet afgør, om institutionens kvalitetssikringssystem berettiger til positiv institutionsakkreditering, betinget positiv institutionsakkreditering eller afslag på institutionsakkreditering.

Denne rapport og dens vurderinger danner grundlag for Akkrediteringsrådets afgørelse.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry, no matter how small, should be recorded to ensure the integrity of the financial data. This includes not only sales and purchases but also expenses and income. The text suggests that a consistent and thorough record-keeping system is essential for identifying trends and making informed decisions.

Next, the document addresses the issue of budgeting. It explains that a well-defined budget helps in controlling costs and maximizing resources. By setting a clear financial plan, individuals and organizations can avoid overspending and ensure that their financial goals are met. The text provides practical advice on how to create a budget that is realistic and adaptable to changing circumstances.

The third section focuses on the importance of regular financial reviews. It states that periodic assessments of the financial situation allow for the identification of areas where adjustments may be needed. This process involves comparing actual performance against the budget and analyzing the reasons for any variances. The document encourages a proactive approach to financial management, where potential issues are addressed before they become significant problems.

Finally, the document concludes by highlighting the long-term benefits of sound financial practices. It notes that consistent attention to detail and a commitment to financial discipline can lead to sustained growth and stability. The text serves as a guide for anyone looking to improve their financial health and achieve their long-term objectives.

Samlet vurdering og indstilling

I forbindelse med den oprindelige institutionsakkreditering af KEA – Københavns Erhvervsakademi (KEA) fra 2015 identificerede det daværende akkrediteringspanel problemer med hensyn til sikring af uddannelsernes videngrundlag og med hensyn til sikring af uddannelsernes indhold og niveau gennem programevalueringer med inddragelse af eksterne eksperter. Disse forhold affødte en betinget positiv institutionsakkreditering af KEA. Det er akkrediteringspanelets oplevelse, at KEA siden afgørelsen har arbejdet målrettet og systematisk med de identificerede problemområder og har igangsat en række ændringer og udarbejdet nye procedurer, som institutionen har implementeret eller er i gang med at implementere, med henblik på at imødegå de kritikpunkter, som det daværende akkrediteringspanel rejste.

Akkrediteringspanelet fandt i forbindelse med den oprindelige akkreditering, at KEA ikke i tilstrækkelig grad kvalitetssikrede uddannelsernes videngrundlag. Vurderingen tog sit afsæt i, at panelet på daværende tidspunkt ikke kunne identificere en systematisk og strategisk sikring af de enkelte uddannelsers videngrundlag. Som opfølgning herpå har KEA iværksat flere nye tiltag.

Institutionen har indført årlige møder om videngrundlag for programområderne hver især med deltagelse af uddannelses- og programledelsen samt chefen for Forskning & Innovation og chefen for og konsulenter fra KEA Kvalitet. Akkrediteringspanelet har set, at uddannelsernes videngrundlag nu drøftes og vurderes enkeltvis, samt at der følges op og iværksættes initiativer for at imødekomme eventuelle videnbehov. Forarbejdet til de årlige møder sker både i løbet af året og op til selve mødet. Panelet har set, at der bl.a. afholdes møder på de enkelte uddannelser, hvor underviserne bidrager aktivt med deres viden om og vurderinger af uddannelsernes status med hensyn til videngrundlag og behov for ny viden.

Inden for de fire programområder, der udbyder fuldtidsuddannelser, arbejder programcheferne nu desuden aktivt med et styringsdokument, som er en kortlægning af sammenhænge mellem de enkelte uddannelsers kerneområder, de eksterne samarbejdspartnere, de aktuelle videnprojekter og underviserens aktiviteter. Styringsdokumentet opdateres og anvendes løbende og inddrages ligeledes som grundlag for det årlige møde om de enkelte uddannelsers videngrundlag. Akkrediteringspanelet har set, at dokumentet i høj grad giver uddannelseschefer og programchefer overblik over såvel programområdets som de enkelte uddannelsers videngrundlag.

På KEAs efter- og videreuddannelser får fagkoordinatorerne overblik over de vigtigste videnkilder til sikring af de enkelte uddannelsers videngrundlag ved hjælp af en identifikationsskabelon, der udfyldes årligt på baggrund af dialog med underviserne.

Akkrediteringspanelet har set, at KEA er opmærksom på at sikre, at uddannelserne er baseret på ny viden såvel fra erhvervet som fra forsknings- og udviklingsarbejde. På efter- og videreuddannelserne er der mange eksterne, erhvervsaktive undervisere, som bidrager med ny viden fra erhvervet. Til gengæld har disse uddannelser været mindre stærke med hensyn til ny viden fra forsknings- og udviklingsarbejde. På den baggrund vil der fremover blive tilknyttet faste sparringspartnere, typisk med ansættelse på universiteter, som kan støtte fagkoordinatorerne med hensyn til at identificere ny, relevant forsknings- og udviklingsviden.

Akkrediteringspanelet har desuden set, at kvalitetsarbejdet med henblik på at sikre de enkelte uddannelsers videngrundlag indgår i institutionens overordnede kvalitetssikringsarbejde som et selvstændigt afsnit i de årlige kvalitetsrapporter og de dertilhørende handlingsplaner.

Efter udarbejdelse af kvalitetsrapporterne afholdes de årlige møder om videngrundlag, hvor det besluttes, om der skal igangsættes eventuelle aktiviteter med henblik på at sikre uddannelsernes videngrundlag. Større aktiviteter eller ændringer indgår i den overordnede handlingsplan for det kommende år, som udarbejdes på baggrund af kvalitetsrapporten.

I kvalitetsrapportens afsnit om nøgletal indgår bl.a. en kvalitetsstandard for undervisernes deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter. I den oprindelige akkrediteringsrapport bemærkede akkrediteringspanelet, at den daværende metode til at opgøre undervisernes deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter ikke kunne anvendes til at monitorere KEAs egen kvalitetsstandard for dette. Panelet har set, at KEA har ændret opgørelsen, så det nu er muligt at monitorere, om standarden opfyldes på de forskellige uddannelser.

Et andet kritikpunkt i den oprindelige akkrediteringsrapport var, at kun en mindre del af KEAs egne videnprojekter i tilstrækkelig grad blev kvalitetssikret. KEA har siden revideret sin praksis for kvalitetssikring af videnprojekter, så den nu gælder alle projekter. I den proces har KEA desuden gentænkt organiseringen og forankringen af videnaktiviteter på institutionen. På den baggrund og med ønsket om at skabe en mere decentral organisation er KEA godt i gang med at etablere såkaldte faglige udviklingsplatforme for programområderne, som skal danne rammerne for størstedelen af institutionens videnproduktion. Akkrediteringspanelet har set, at den nye organisering af videnarbejdet bidrager til et større lokalt ejerskab til videnaktiviteterne blandt underviserne, samt at organiseringen muliggør en forankring af videngrundlaget i de faglige miljøer, som højner det faglige niveau på institutionen.

I den oprindelige akkrediteringsrapport blev der desuden rejst en kritik af KEAs koncept for programevaluering med henblik på at sikre uddannelsernes niveau og indhold. Her fandt det daværende akkrediteringspanel, at der ikke i tilstrækkelig grad var fokus på en samlet evaluering af uddannelserne hver især, bl.a. fordi KEA ville programevaluere flere uddannelser på samme dag med det samme panel af eksterne eksperter. KEA har arbejdet målrettet på at ændre konceptet, som siden den oprindelige akkreditering er afprøvet, evalueret og justeret med henblik på at øge fokus på de enkelte uddannelser i evalueringsprocessen. Panelet har set, at det nuværende koncept og den nuværende praksis for programevaluering på KEA er tilrettelagt med udgangspunkt i de enkelte uddannelser, bl.a. ved at de eksterne eksperter skal have kompetencer, som er relevante for den enkelte uddannelses faglighed. KEA gennemfører parallelle evalueringer af beslægtede uddannelser, men under hensyntagen til, at de eksterne eksperter kan få indblik i uddannelserne hver især, bl.a. ved at interviews med uddannelsernes undervisere gennemføres hver for sig. Panelet finder, at det nuværende koncept er velfungerende og i høj grad bidrager til udvikling af de enkelte uddannelser såvel som programområderne samlet set. Panelet har desuden set, at KEAs arbejde med programevaluering indgår i det overordnede kvalitetssikringsarbejde via de årlige kvalitetsrapporter og de dertilhørende handlingsplaner.

Akkrediteringspanelet finder, at KEA har arbejdet reflekteret og målrettet med de kritikpunkter, der blev rejst i den oprindelige akkrediteringsrapport, samt at institutionen på relativt kort tid er nået langt med dette arbejde. Det er desuden panelets indtryk, at KEA har været forandringsparat i denne proces, og at institutionen har taget ejerskab over de igangsatte og implementerede ændringer.

Akkrediteringspanelet indstiller derfor KEA til positiv institutionsakkreditering.

Baggrund

Beskrivelse af akkrediteringspanelet

Formand: **Frode Eika Sandnes**, ph.d. i computer science fra University of Reading og professor i informationsteknologi og tidligere prorektor for forskning og internationalisering ved Høgskolen i Oslo og Akershus. Frode Eika Sandnes er tidligere panelformand og panelmedlem i forbindelse med NOKUT's institutionsakkrediteringer af norske videregående uddannelsesinstitutioner. Desuden er han formand for bestyrelsen for International Network for Engineering Education and Research (iNEER). Frode Eika Sandnes deltog i den institutionsakkreditering af KEA, der blev afgjort i 2015.

Ulla Karin Nordänger, dr.pæd. og professor i pædagogik ved Institutionen för utbildningsvetenskap ved Linnéuniversitetet. Ulla Karin Nordänger underviser og forsker inden for det uddannelsesvidenskabelige og pædagogiske område, bl.a. i studerendes praktik og underviseres arbejdsvilkår. Ulla-Karin Nordänger deltog i den institutionsakkreditering af KEA, der blev afgjort i 2015.

Hans Jørn Hansen, MBA i forandringsledelse, pensioneret. Tidligere chefkonsulent og direktør i Insero, der tilbyder rådgivning og uddannelse inden for energi, innovation, entreprenørskab og teknik-naturvidenskab samt understøtter samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og erhvervsliv. Desuden er Hans Jørn Hansen tidligere rektor for Ingeniørhøjskolen i Horsens samt tidligere studierektor og medlem af direktionen på Vitus Bering Danmark. Hans Jørn Hansen deltog i den institutionsakkreditering af Erhvervsakademi Aarhus, der blev afgjort i 2016.

Camilla Bader Hinrichsen, dimittend fra erhvervsakademiuddannelsen til markedsføringsøkonom på IBA Erhvervsakademi Kolding i 2015 og ansvarlig for merchandising og damekollektionen fra Filippa K i Illum. Camilla Bader Hinrichsen har været studentrepræsentant i IBA Erhvervsakademi Koldings bestyrelse og medlem af studenterrådet i perioden 2013-14. Camilla Bader Hinrichsen deltog i den institutionsakkreditering af Erhvervsakademi Aarhus, der blev afgjort i 2016.

Følgende medarbejdere fra AI har deltaget i akkrediteringen:

- Områdechef Inge Enroth (projektejer)
 - Akkrediteringskonsulent Sofie Bjerg Kirketerp (projektleder)
 - Akkrediteringskonsulent Kevin Gønge
 - Projektmedarbejder Christina Ersbøll Ross.
-

Kriterium III: Uddannelsernes videngrundlag

Akkrediteringspanelet vurderer, at kriterium III er tilfredsstillende opfyldt.

I den oprindelige akkrediteringsrapport fra 2015 vurderede det daværende akkrediteringspanel, at KEA ikke havde sandsynliggjort, at uddannelsernes videngrundlag i tilstrækkelig grad blev kvalitetssikret. Denne vurdering var hovedsageligt baseret på to forhold: for det første, at der ikke var nogen fora, hvor de enkelte uddannelsers videngrundlag og videnbehov blev drøftet strategisk og systematisk, herunder hvordan man sikrede, at de enkelte uddannelser hver især levede op til kravene om, at videngrundlaget skal være erhvervsbaseret og baseret på ny viden fra forsknings- og udviklingsarbejde. For det andet var det på daværende tidspunkt kun de forsknings- og udviklingsprojekter, som var initieret af den tværgående afdeling Forskning & Innovation, som blev kvalitetssikret efter faste procedurer, mens kun en mindre andel af underviserne deltog i disse projekter, der desuden reelt spillede en mindre rolle for uddannelsernes videngrundlag. Der var en lang række udviklingsprojekter inden for de enkelte programområder, som var igangsat af andre afdelinger end Forskning & Innovation, og som ikke var underlagt samme kvalitetssikring. I praksis betød det, at en betydelig del af de projekter, som skulle tilvejebringe viden til videngrundlaget på KEAs uddannelser, ikke var underlagt systematisk kvalitetssikring (akkrediteringsrapporten inkl. afgørelsesbrev, s. 1-2).

Desuden fandt akkrediteringspanelet i den oprindelige rapport, at KEAs metode til at opføre underviserens deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter var uhenigtsmæssig, da opgørelsen ikke kunne benyttes til at monitorere opfyldelsen af KEAs egen standard for, hvor stor en andel af underviserne der deltager i forsknings- og udviklingsprojekter (akkrediteringsrapporten inkl. afgørelsesbrev, s. 36).

Efterfølgende har KEA iværksat en række tiltag som opfølgning på de problemer, som akkrediteringspanelet udpegede i akkrediteringsrapporten fra 2015.

Ud over igangsættelse af konkrete initiativer med henblik på at sikre uddannelsernes videngrundlag har KEA valgt at omorganisere institutionen ved at oprette en række faglige udviklingsplatforme inden for de fire programområder for fuldtidsuddannelserne. Fremover skal størstedelen af institutionens videnprojekter gennemføres i regi af udviklingsplatformene og dermed tæt på fagmiljøerne, underviserne og de enkelte uddannelser.

I det følgende beskrives de ændringer i KEAs procedurer og praksis for sikringen af uddannelsernes videngrundlag, der er iværksat for at imødegå kritikpunkterne i den oprindelige akkrediteringsrapport. Efterfølgende beskrives udviklingsplatformene og den ændrede organisering af videnaktiviteter. I beskrivelsen inddrages centrale dokumenter som bl.a. kvalitetsrapporter og styringsdokumenter, ligesom der gives eksempler fra interviews, der blev gennemført under akkrediteringspanelets besøg på institutionen. Akkrediteringspanelet drøfter løbende de forskellige tiltag, og kapitlet afsluttes med panelets samlede vurdering af kriteriet.

Kvalitetssikring af den enkelte uddannelses videngrundlag

I det følgende belyses KEAs årlige møder om videngrundlag på uddannelsesniveau, hvorefter den løbende monitorering af videnaktiviteter via programområdernes styringsdokument og gennem underviserens registrering af videnaktiviteter gennemgås. Derefter følger en præsentation af, hvordan videngrundlag nu indgår i de årlige kvalitetsrapporter med henblik på at øge fokuset på monitoreringen af de enkelte uddan-

nellers videngrundlag. Efterfølgende præsenteres KEAs ændrede opgørelsesmetode for underviserens deltagelse i videnaktiviteter, og afslutningsvist fremlægges de dele af sikringen af videngrundlaget på efter- og videreuddannelserne, som adskiller sig fra sikringen af videngrundlaget på fuldtidsuddannelserne.

Årligt møde om de enkelte uddannelsers videngrundlag

Som nævnt ovenfor har KEA indført årlige møder på programområdeniveau, hvor kvaliteten af de enkelte uddannelsers videngrundlag drøftes. Fuldtidsuddannelserne er placeret under programområderne Byg, Design, Teknik og Digital, og efter- og videreuddannelserne er samlet under programområdet Kompetence.

Møderne afholdes i foråret med deltagelse af programledelsen¹, direktionen, chefen for Forskning & Innovation samt chefen for og de ansatte i KEA Kvalitet. På mødet drøftes de enkelte uddannelsers videngrundlag på baggrund af et udkast til afsnittet om videngrundlag i kvalitetsrapporten, programområdernes projektoversigter, fuldtidsuddannelsernes styringsdokument, efter- og videreuddannelsernes identifikations- og prioriteringsskemaer samt de fastansatte underviseres registrering af videnaktiviteter i et CRM-system, som er et værktøj til at skabe overblik over underviserens aktiviteter og videnområder. Disse videnkilder uddybes i dette kapitel.

Drøftelsen tager desuden udgangspunkt i en vurdering af de enkelte uddannelsers videngrundlag på en skala fra 1 til 10. Denne vurdering foretages i de lokale fagmiljøer på møder, hvor bl.a. undervisere og henholdsvis uddannelseschefen eller fagkoordinatorer deltager. Det fremgik under interviewet med ledelsen og interviewet med programcheferne og chefen for Forskning & Innovation, at vur-

¹ Programchefen og henholdsvis uddannelseschefen for fuldtidsuddannelserne og fagkoordinatorer for efter- og videreuddannelserne.

deringen benyttes som et dialogværktøj, der bidrager til, at miljøerne tæt på uddannelserne både før og efter mødet reflekterer over det samlede videnarbejde på uddannelsen.

Videngrundlag diskuteres desuden løbende på møder på uddannelses- og programområdeniveau. Inden for programområdet Byg afholdes eksempelvis desuden et ugentligt ledelsesmøde med deltagelse af uddannelseschefen og programchefen, hvor bl.a. aktuelle projekter og aktiviteter af relevans for uddannelsernes videngrundlag i regi af de faglige udviklingsplatforme koordineres.

Der afholdes desuden ad hoc-fagmøder, hvor underviserne deler ny viden med hinanden. Derudover drøftes de enkelte underviseres aktiviteter på de årlige MUS-samtaler og de årlige mini-MUS-samtaler. Her er der fokus på sammenhæng mellem underviserens videnaktiviteter og de fag, som vedkommende underviser i (selvevalueringsrapporten, s. 21 og 493).

De første årlige videngrundlagsmøder blev afholdt i foråret 2016. Af de vedlagte mødereferater fremgår det, at programchefen typisk indleder mødet med at gøre status over videngrundlaget for programområdet, hvorefter de enkelte uddannelsers videngrundlag gennemgås med udgangspunkt i følgende punkter:

- Underviserens uddannelsesniveau
 - Kilder til ny viden
 - Eventuelle kerneområder, som ikke er dækket
 - Uddannelsens stærke og svage sider med hensyn til ny viden.
- (Selvevalueringsrapporten, s. 332-384).

På baggrund af drøftelserne beslutter programledelsen, direktionen og chefen for Forskning & Innovation, om der er behov for at igangsætte yderligere aktiviteter med henblik på at sikre den enkelte uddannelses videngrundlag. Hvis større aktiviteter igangsættes, indgår disse i handlingsplanen for det kommende år, som udarbejdes

på baggrund af den årlige kvalitetsrapport (selvevalueringsrapporten, s. 18).

Der er i handlingsplanen for 2016 for programområdet Byg eksempelvis oplyst aktiviteter med henblik på at sikre videngrundlag på tværs af uddannelserne inden for dette programområde. Der er bl.a. fokus på at indfri en målsætning om, at underviserne i højere grad anvender praksis-, udviklings- og forskningsviden i undervisningen. Uddannelsesledelsen skal bl.a. indfri målsætningen ved at være opmærksom på dette i forbindelse med den løbende dialog med underviserne, fx i forbindelse med møder i udviklingsplatformen og på MUS- og mini-MUS-samtalerne (selvevalueringsrapporten, s. 141-143). I referaterne fra de årlige møder om videngrundlag fremgår til gengæld udelukkende uddannelsesspecifikke tiltag. Eksempelvis fremgår det, at bygningskonstruktøruddannelsen vurderes at have en god sammenhæng mellem videnaktiviteter og uddannelsens fagområder, men at underviserens arbejde med at indhente og indsamle ny viden kan struktureres endnu bedre fremover (selvevalueringsrapporten, s. 346).

Under interviewet med programcheferne og chefen for Forskning & Innovation fremgik det, at de forskellige uddannelseschefers inden for programområdet Byg følger op på mindre, uddannelsesspecifikke aktiviteter i det daglige arbejde med sikring af uddannelsernes videngrundlag, bl.a. på møder i de lokale fagmiljøer, mens større aktiviteter som nævnt registreres i handlingsplanen. Dette blev bekræftet af uddannelseschefen og underviserne under besøget.

Af referatet af videngrundlagsmødet for uddannelserne inden for programområdet Kompetence fremgår det bl.a., at underviserne på akademiuddannelsen i økonomi og ressourcestyring, som på mødet fik vurderet sit videngrundlag til at være middelt godt, har solid praksiserfaring, men er mindre stærke med hensyn til udviklingsviden og viden fra forskningsfelter. For at håndtere denne udfordring blev det på mødet besluttet, at første skridt til at styrke viden-

grundlaget er at inddrage gæsteundervisere med viden fra forskningsfelter og udviklingsarbejde på alle uddannelsens fagmoduler (selvevalueringsrapporten, s. 376).

Akkrediteringspanelet finder, at modellen med et årligt møde om videngrundlag er med til at sikre en systematisk drøftelse af de enkelte uddannelsers videngrundlag. Panelet er desuden af den opfattelse, at relevante aktører gennem mødet får et velfunderet overblik over de enkelte uddannelsers status og behov med hensyn til sikring af videngrundlaget.

Styringsdokumentet

Inden for de fire programområder, der udbyder fuldtidsuddannelser, registrerer uddannelsescheferne alle aktiviteter af relevans for uddannelsernes videngrundlag i et styringsdokument, der udarbejdes for hvert af programområderne. Her skaber programledelserne skematisk overblik over koblingen mellem de igangværende innovationsprojekter, forsknings- og udviklingsprojekter, udviklingsopgaver, samarbejdsaftaler, faglige netværk mv. og underviserens deltagelse heri. Herudover viser styringsdokumentet fx underviserens fagfordeling, særlige funktioner, eventuelle lektor-kvalificering og deltagelse i udviklingsplatformene m.m. Styringsdokumenterne bidrager med viden, som drøftes på de årlige møder om videngrundlag (selvevalueringsrapporten, s. 476).

Derudover får uddannelseschefen overblik over de enkelte underviseres videnaktiviteter gennem underviserens registreringer i KEAs CRM-system. De månedlige registreringer tilgår uddannelsescheferne og inddrages bl.a. i forbindelse med de årlige MUS-samtaler med henblik på at følge op på og sikre, at underviserne deltager i relevante videnaktiviteter (selvevalueringsrapporten, s. 20-22). Under interviewet med underviserne fremgik det, at flere af underviserne synes, at CRM-registreringen er et godt værktøj, også for dem selv, til at synliggøre og få overblik over de projekter og aktiviteter, som de deltager i. Dette motive-

rer underviserne til at registrere deres aktiviteter i systemet.

Det fremgik af interviewet med programcheferne, at styringsdokumentet er meget brugbart med hensyn til at få overblik over videngrundlaget og de aktiviteter, der føder ind i dette på de enkelte uddannelser. Programcheferne fortalte, at de løbende opdaterer informationerne i dokumentet, som de typisk har hængende udprintet og bruger som internt styringsværktøj. Styringsdokumentet bidrager bl.a. med overblik over, hvilke videnaktiviteter der er relevante for de enkelte uddannelsers fagområder, hvilke undervisere der har kontakt til de forskellige samarbejdspartnere, og hvilke projekter der er i gang. Dokumentet er desuden en stor hjælp for nyansatte uddannelseschefer til at få overblik over uddannelserne og de mange aktiviteter, der understøtter videngrundlagene.

Akkrediteringspanelet vurderer, at styringsdokumenterne er brugbare med hensyn til at få overblik over de igangværende aktiviteter vedrørende videngrundlaget og sammenhængene til uddannelsernes kerneområder. Det bidrager til, at uddannelseschefer og programchefer hurtigt kan identificere eventuelle videnområder, der skal styrkes for at sikre uddannelsernes videngrundlag. Panelet har desuden set, at uddannelsescheferne bl.a. følger op på den enkelte undervisers registrering af aktiviteter i CRM-systemet i forbindelse med den årlige MUS-samtale.

Øget fokus på videngrundlag i kvalitetsrapporterne

Som det er beskrevet i den oprindelige akkrediteringsrapport, udarbejder KEA årligt kvalitetsrapporter for alle KEAs fem programområder, hvori uddannelserne behandles særskilt.

Kvalitetsrapporterne indeholder en selvevalueringsrapport, som udarbejdes af de pågældende programchefer, og hvor der bl.a. gøres status over det seneste års indsatser med hensyn til sikring af uddannelseskvaliteten og overordnede evalueringsresulta-

ter, ligesom der udarbejdes en samlet SWOT-analyse for programområdet. Kvalitetsrapporterne indeholder desuden en nøgletalsrapport, som er udarbejdet af KEA Kvalitet, hvor der bl.a. afrapporteres på evalueringsresultater og på KEAs ti standarder for kvalitetsarbejdet på institutionen. Arbejdet med kvalitetsrapporterne resulterer i en handlingsplan for det kommende års indsatser, som skal godkendes af rektor (selvevalueringsrapporten, s. 69).

I kvalitetsrapporterne for 2014 blev der indført et afsnit om videngrundlag på programområdeniveau. For at styrke fokus på de enkelte uddannelsers videnbehov besluttede KEA, at der i kvalitetsrapporterne fra 2015 og frem skal være et afsnit om hver enkelt uddannelses videngrundlag. Her skal programledelsen beskrive uddannelsernes videngrundlag og sammenhængen til uddannelsens kerneområder på baggrund af bl.a. tidligere handlingsplaner, undervisernes aktiviteter og styringsdokumentet for fuldtidsuddannelserne samt identifikationsskemaet for efter- og videreuddannelserne (se s. 14 i denne rapport). Derudover skal eventuelle styrker og svagheder ved koblingen mellem uddannelsens kerneområder og den nye, relevante viden beskrives. Det skal desuden fremgå, hvilken ny viden der er tilgået uddannelsen, samt hvordan denne viden er blevet anvendt i det forgangne år. Endelig skal der redegøres for undervisernes uddannelsesniveau (selvevalueringsrapporten, s. 16-18 og 322).

Akkrediteringspanelet vurderer, at den øgede kvalitative monitorering af de enkelte uddannelsers videngrundlag i de årlige kvalitetsrapporter bidrager til, at der sker en systematisk sikring af uddannelsernes videngrundlag. Panelet finder desuden, at det er hensigtsmæssigt, at KEA har integreret sikring af videngrundlag i institutionens øvrige kvalitetssikringsarbejde gennem kvalitetsrapporten og den dertilhørende handlingsplan.

Monitorering af undervisernes deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter

I forbindelse med den oprindelige akkreditering påpegede akkrediteringspanelet, at KEAs opgørelse af nøgletal om de fastansatte undervisernes deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter alene sagde noget om den samlede underviseraktivitet pr. uddannelse og ikke noget om den enkelte undervisers deltagelse i projekter, ligesom en underviser blev talt med ved alle projekter, som vedkommende deltog i, og den samlede underviserdeltagelse pr. uddannelse dermed kunne overstige 100 %. Derfor var det reelt uigennemskueligt, hvor stor en andel af underviserne der deltog. I den oprindelige akkrediteringsrapport bemærkede panelet derfor, at denne metode til at opgøre undervisernes deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter var uhen-sigtsmæssig med hensyn til at monitorere, om underviserne indfrie KEAs standard om, at 20 % af underviserne skal deltage i forsknings- og udviklingsprojekter (akkrediteringsrapporten inkl. afgørelsesbrev, s. 36).

Opgørelsen af underviseraktiviteterne er fra og med kvalitetsrapporten for 2015 blevet ændret, så en underviser, der deltager i flere projekter, kun tælles med én gang, og det dermed er muligt at bruge opgørelsen til at monitorere opfyldelsen af standarden på de enkelte uddannelser.

Akkrediteringspanelet vurderer, at den ændrede opgørelsesmetode for undervisernes aktiviteter er hensigtsmæssig med henblik på at kunne monitorere opfyldelsen af KEAs egen kvalitetsstandard om, at 20 % af underviserne skal indgå i forsknings- og udviklingsprojekter.

Kvalitetssikring af efter- og videreuddannelsernes videngrundlag

I det følgende redegøres der kort for organiseringen af KEAs udbud af efter- og videreuddannelser samt for kvalitetssikringen af uddannelsernes videngrundlag, som på få punkter adskiller sig fra fuldtidsuddannelsernes.

KEAs efter- og videreuddannelser er samlet i programområdet *Kompetence*. Det fremgår af tabel 1 på næste side, hvilke uddannelser der udbydes under programområdet.

Som det fremgår af tabel 1 på næste side, er der i alt syv fagkoordinatorer, som er ansvarlige for tilrettelæggelsen og kvalitetssikringen af de enkelte uddannelser eller klynger af relaterede uddannelser, herunder for at sikre videngrundlaget. Dog gælder det for de tekniske uddannelser, at tilrettelæggelsen af uddannelserne sker i et tæt samarbejde med de relaterede fuldtidsuddannelser, primært inden for programområdet *Teknik*, hvor videngrundlaget er forankret i det eksisterende fagmiljø, og hvor de fleste undervisere på uddannelserne er ansat. På disse uddannelser kvalitetssikres videngrundlaget som beskrevet for fuldtidsuddannelserne (selvevalueringsrapporten, s. 23 og 509-541).

For de merkantile, ledelsesmæssige og sundhedsfaglige uddannelser inden for programområdet *Kompetence* er der fra og med 2016 indført en ny procedure med henblik på at sikre uddannelsernes videngrundlag. Fagkoordinatorerne skal for hver uddannelse årligt udfylde en såkaldt identifikationsskabelon med henblik på at identificere og få overblik over igangværende aktiviteter og videnkilder inden for henholdsvis udviklings-, forsknings- og praksisviden. Fagkoordinatoren skal i skabelonen også redegøre for uddannelsens faglige kerneområder samt for, om der er eventuelle fagmoduler eller mere perifere valgfag, som er funderet i andre uddannelsers kerneområder, eller hvor videngrundlaget sikres udelukkende gennem eksterne undervisere.

Tabel 1. KEAs udbud af efter- og videreuddannelser

<i>De merkantile og ledelsesmæssige uddannelser</i>	
Fagkoordinator A	Akademiuddannelsen i international handel og markedsføring Akademiuddannelsen i økonomi og ressourcestyring Akademiuddannelsen i kommunikation og formidling Akademiuddannelsen i finansiel rådgivning
Fagkoordinator B	Akademiuddannelsen i retail
Fagkoordinator C	Akademiuddannelsen i HR
Fagkoordinator D	Akademiuddannelsen i ledelse Diplomuddannelsen i ledelse
<i>Den sundhedsfaglige uddannelse</i>	
Fagkoordinator E	Akademiuddannelsen i sundhedspraksis
<i>De tekniske uddannelser</i>	
Fagkoordinator F	Akademiuddannelsen i energiteknologi – herunder delautorisation i el og VVS Akademiuddannelsen i automation og drift Akademiuddannelsen i innovation, produkt og produktion
Fagkoordinator G	Akademiuddannelsen i informationsteknologi Diplomuddannelsen i digital konceptudvikling

(Udarbejdet af AI på baggrund af selvevalueringsrapporten, s. 22).

Afsnittet om aktiviteter og videnkilder skrives på baggrund af undervisernes skriftlige tilbagemeldinger vedrørende deres deltagelse i netværk, konferencer, projekter og andre aktiviteter. På baggrund af skabelonen er det muligt for fagkoordinatoren at afgøre, om der er kerneområder på en uddannelse, der ikke i tilstrækkelig grad er dækket af undervisernes viden og aktiviteter. Derefter skal fagkoordinatoren i samarbejde med programchefen foretage en begrundet prioritering af de oplyste aktiviteter, hvor det skal fremgå, hvilken faglig værdi aktiviteterne eller videnkilderne har, samt hvordan denne viden skal bruges på uddannelsen, og hvordan den skal deles med de resterende undervisere på uddannelsen (selvevalueringsrapporten, s. 22-23 og 542-548).

Det fremgår eksempelvis af udfyldte skabeloner for akademiuddannelsen i økonomi og ressourcestyring, at kontakten til det nationale forskningsmiljø på CBS inden for erhvervsøkonomi skal styrkes, særligt med henblik på, at mange dimittender fra akademiuddannelsen efterfølgende søger op-

tagelse på en HD-uddannelse der. På den baggrund finder fagkoordinatoren, at det vil være hensigtsmæssigt med en tættere kontakt til studielederen for denne uddannelse, bl.a. med henblik på sparring i forbindelse med valg af litteratur (supplerende dokumentation, s. 112).

Procedurene for kvalitetssikringen af videngrundlaget er bl.a. blevet udviklet og kvalificeret på et møde i programområdet Kompetences kvalitetsudvalg² og på et fagkoordinatorermøde i december 2015. På disse møder er det på baggrund af test af skabelonerne på to uddannelser blevet præciseret, hvilken information og detaljeringsgrad der er nødvendig for at monitøre videngrundlaget (selvevalueringsrapport-

² Der er inden for alle programområderne nedsat et eller flere kvalitetsudvalg, som har til formål at understøtte formidlingen af og ejerskabet til kvalitetsarbejdet blandt underviserne og de studerende. Udvalget nedsættes af programchefen, og de relevante uddannelseschefer skal indgå i udvalget (selvevalueringsrapporten, s. 62).

ten, s. 1541-1542; supplerende dokumentation, s. 55).

Derudover er fagkoordinatoren ansvarlig for årligt at gennemgå undervisningsplanerne og sikre, at de er opdaterede, samt at foretage en revision af underviserens litteraturlister. For at klæde fagkoordinatorerne på til at kunne identificere den nyeste litteratur inden for de forskellige fagområder er der i maj 2016 blevet afholdt en workshop i samarbejde med KEA Bibliotek om søgeord og relevante databaser.

KEA har desuden besluttet, at fagkoordinatorerne i løbet af 2016 skal have en eller flere eksterne sparringspartnere tilknyttet med henblik på at bidrage med revision af litteraturlister samt som kilde til ny relevant viden (selvevalueringsrapporten, s. 22-23 og 515; supplerende dokumentation, s. 54).

Det fremgik under interviewene med programchefer og fagkoordinatorer, at de eksterne undervisere typisk er stærke med hensyn til ny viden fra erhvervet. Derfor involveres der også eksterne sparringspartnere, som er ansat inden for relevante fagområder på et universitet og derigennem kan bidrage med ny viden fra forskningsfeltet.

Der holdes desuden møder på efter- og videreuddannelserne, hvor der er eksplicit fokus på videngrundlag eller mulighed for videndeling mellem underviserne med deltagelse af fagkoordinatoren. Der er et årligt teammøde, hvor et af dagsordenspunkterne er sikring af videngrundlag. Derudover afholdes yderligere to årlige teammøder og to årlige semesteropstartsmøder med mulighed for videndeling og faglige indlæg eller workshops. Fx var der på opstartsmødet i 2015 en workshop, der blev faciliteret af Forskning & Innovation, med fokus på, hvordan eksterne undervisere hjembringer viden, samt hvordan man kan skabe videndeling på tværs af adjunkter, lektorer og eksterne undervisere (selvevalueringsrapporten, s. 280, 515 og 549-550).

Under besøget fortalte fagkoordinatoren for akademiuddannelsen i sundhedspraksis, at der er et stort fokus på at skabe et fagligt

miljø for de mange eksterne undervisere inden for programområdet. Denne uddannelse har fx indført, at al undervisning på tværs af uddannelsens moduler finder sted samme dag, så alle de eksterne undervisere er til stede samtidigt på KEA for derved at skabe mulighed for videndeling.

Akkrediteringspanelet vurderer, at de nyligt indførte procedurer for kvalitetssikring af efter- og videreuddannelserne på KEA er hensigtsmæssige. Panelet finder, at særligt identifikationsskemaet bidrager til, at uddannelsesledelsen kan få overblik over de videnkilder, der føder ind i de enkelte uddannelser. Panelet vurderer, at KEA er bevidst om eventuelle udfordringer ved at have mange eksterne undervisere fra erhvervslivet, og finder, at initiativet med eksterne sparringspartnere bidrager til at skabe balance mellem de forskellige videnkilder. Panelet har dermed set, at KEA følger op på udfordringer og iværksætter hensigtsmæssige initiativer med henblik på at sikre uddannelsernes videngrundlag.

Organisering af videnaktiviteter

KEA har valgt at oprette en række faglige udviklingsplatforme inden for programområderne for fuldtidsuddannelserne, som fremover bl.a. skal danne ramme om KEAs egen videnproduktion. Der er desuden indført nye godkendelsesprocedurer for KEAs projekter. Dette beskrives i de følgende afsnit.

Udviklingsplatformene

Helt centralt i arbejdet for at understøtte stærke faglige miljøer og derigennem sikre uddannelsernes videngrundlag er det, at KEAs ledelse i 2014 besluttede, at forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter fremover skal udspringe af de faglige miljøer inden for programområderne og ikke fra den centrale afdeling Forskning & Innovation (selvevalueringsrapporten, s. 9).

Størstedelen af disse projekter skal forankres lokalt i programområderne i såkaldte udviklingsplatforme. KEA definerer en udviklingsplatform som: "... et fagligt priorite-

ret fokusområde, der skal danne rammen omkring ny viden produceret af KEA i strategiske samarbejder med andre videnmiljøer i form af fx forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter eller andre former for samarbejder. Fælles for programområdernes faglige udviklingsplatforme er, at de skal tage afsæt i trends af betydning for branchens udvikling, der er defineret i samarbejde med relevante brancher eller er fastsat ud fra en desk research af analyser og rapporter udarbejdet af fx vidensinstitutioner.” (Selvevalueringsrapporten, s. 19).

Det fremgik af interviewene med KEAs ledelse, at det primære formål med omorganiseringen er at skabe en decentral organisering af KEAs egen produktion af viden, så den i højere grad er forankret i og affødt af de relevante faglige miljøer i stedet for den centrale afdeling Forskning & Innovation.

Uddannelsescheferne er ansvarlige for udviklingsplatformene og bringer relevant viden fra platformene videre til bl.a. ledelsesmøderne, mens underviserne styrer platformene i det daglige, bl.a. ved at skrive handlingsplaner, have kontakt til samarbejdspartnere og deltage i forskellige aktiviteter. Det er fortsat chefen for Forskning & Innovation, der har det overordnede ansvar for at have overblik over og kvalitetssikre de aktuelle innovations-, forsknings- og udviklingsprojekter på udviklingsplatformene inden for programområderne. Dette arbejde vil blive uddelegeret til de docenter, som KEA forventer at ansætte i efteråret 2016, samt til ph.d.-studerende og forsknings- og innovationskonsulenter med ansættelse i Forskning & Innovation. Det er hensigten, at docenterne skal have overblik over relevante forskningsfelter og være opdaterede vedrørende udviklingstendenser inden for et programområdes relevante brancher og erhverv og derigennem bidrage til udviklingsplatformene. Docenterne får desuden til opgave at sikre relevansen og anvendeligheden af den viden, der skabes gennem forsknings-, udviklings- og innovationsprojekterne. De ph.d.-studerende vil

typisk arbejde med deres individuelle forskningsprojekt, der så vidt muligt inkluderer undervisere og studerende. Forsknings- og innovationskonsulenterne vil primært stå for projektledelsen i forbindelse med forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter samt bl.a. fundraising og formidling af projektresultater (selvevalueringsrapporten, s. 9, 17 og 49-53).

Det fremgik af interviewene med programcheferne og chefen for Forskning & Innovation, at de docenter, som skal ansættes, skal have deres daglige gang og primære tilhørsforhold i de relevante fagmiljøer, hvor de er i tæt kontakt med underviserne. Dette er allerede tilfældet for de ph.d.-studerende. Docenternes opgaveportfolio vil være selvstændigt at skabe og lede forsknings- og innovationsprojekter med op til ti deltagere og at have netværk i relevante universitetsmiljøer samt blandt relevante virksomheder, så KEA kan blive en anvendelsesorienteret videnformidler. Derudover skal docenterne undervise de studerende.

Der er indtil videre oprettet 14 faglige udviklingsplatforme inden for de fire programområder, der primært udbyder fuldtidsuddannelser. Et overblik over udviklingsplatformene findes i tabel 2 på næste side.

Hvert programområde udarbejder en delstrategi, hvori programledelsen beskriver, hvordan de fem strategiske mål fra KEAs *Strategi 2015-2020* udmøntes lokalt. Programledelsen følger årligt op på de lokale mål. I delstrategien er der desuden oplyst forventninger til de faglige udviklingsplatforme samt til, hvordan de skal føde ind i uddannelsernes videngrundlag (selvevalueringsrapporten, s. 8 og 385-405; høringsvar, s. 2).

Tabel 2. Oversigt over udviklingsplatforme på KEA

Programområde	Byg	Teknik	Digital	Design
Udviklingsplatforme	<ul style="list-style-type: none"> • Infrastruktur og anlæg • Fremtidens bygninger • BIM og digitalisering • Renovering • Facilities management • Ledelse og globalisering 	<ul style="list-style-type: none"> • Energi • Produkter og teknologier i to erhvervsspor inden for: <ul style="list-style-type: none"> - Maritim - Optometrist • Læring og læringsmiljøer 	<ul style="list-style-type: none"> • Mobility • Servicedesign • Big data 	<ul style="list-style-type: none"> • Individet/fællesskabet • Teknologi, materialer og produktion

(Udarbejdet af AI på baggrund af selvevalueringsrapporten, s. 19).

De enkelte programområder konkretiserer og beskriver indholdet på udviklingsplatformene på forskellig vis. Fx er de aktuelle udviklingsplatforme inden for programområdet Byg hver især beskrevet yderligere i såkaldte indholdsskabeloner, der løbende opdateres, og hvor bl.a. begrundelse for valg af de konkrete platforme, formålsbeskrivelser samt en beskrivelse af de faglige rammer for og indholdet i form af fx samarbejdspartnere og aktuelle projekter eller andre aktiviteter fremgår (selvevalueringsrapporten, s. 417-461; hørings svar, s. 2).

Det fremgår fx, at programområdet Byg har identificeret renovering som et område i vækst, hvorfor en af de seks udviklingsplatforme inden for programområdet har fokus på at styrke undervisningen inden for renovering. I regi af udviklingsplatformen er der etableret samarbejder med virksomheder og videninstitutioner inden for renovering, som der udarbejdes forskellige forsknings- og innovationsprojekter samt udviklingsopgaver sammen med (supplerende dokumentation, s. 59 og 100-170).

Under interviewet med underviserne inden for programområdet Byg fremgik det, at de alle er tilknyttet en af de seks udviklingsplatforme inden for programområdet, samt at de i høj grad bruger arbejdet i og med udviklingsplatformene til at videndele om tendenser og ny viden samt til at udvikle ny viden. Uddannelsescheferne fortalte under besøget, at udviklingsplatformene bidrager med hensigtsmæssige faglige afgrænsnin-

ger i overensstemmelse med uddannelsernes kerneområder, hvilket eksempelvis gør det nemmere at identificere, hvilke aktiviteter som fx konferencer der falder inden for kerneområderne på de forskellige uddannelser og dermed er relevante for underviserne.

Der er stor forskel på, hvor langt programområderne er nået med at indholdsudfylde og implementere udviklingsplatformene, men særligt programområdet Byg er kommet langt i processen. Som det fremgår af tabel 2, er der endnu ikke oprettet en udviklingsplatform for programområdet Kompetence. Det er planen, at der snarest muligt skal oprettes en platform med fokus på ledelse inden for dette programområde (selvevalueringsrapporten, s. 23-24).

Det fremgik af interviewet med ledelsen, at det er forventningen, at omorganiseringen fra central til decentral forankring af projekter og andre videnaktiviteter under udviklingsplatformene vil være fuldt integreret om tre-fire år.

Eftersom KEA identificerer udviklingsplatformene som en vigtig kilde til at producere og indsamle relevant viden til uddannelserne, har akkrediteringspanelet haft fokus på, at der vil være flere gennemførte uddannelsesforløb, før udviklingsplatformene er fuldt implementeret inden for alle institutionsprogramområder. Det fremgik imidlertid af interviewene med programchefer, uddannelseschefer og undervisere, at der

er gode muligheder for, at underviserne forfølger tendenser og indhenter ny viden uden om udviklingsplatformene inden for de programområder, hvor udviklingsplatformene endnu ikke er fuldt implementeret. Desuden fremgik det, at de fleste udviklingsplatforme bliver indholdsudfyldt med eksisterende projekter, samarbejder og aktiviteter, som altså også finder sted i den periode, hvor platformene implementeres.

Akkrediteringspanelet konstaterer, at KEA har ændret den tidligere centrale styring af større videnprojekter for i højere grad at styrke forankringen af projekterne i fagmiljøerne og dermed det lokale ejerskab til videnaktiviteterne samt aktiviteternes kvalitet og relevans. Panelet anerkender KEAs intentioner, beslutninger og handlinger i denne sammenhæng og finder, at det udgør et godt og spændende grundlag for videnarbejdet nu og fremover.

Kvalitetssikring af projekter

Med henblik på at sikre kvaliteten af de projekter, der skal bidrage til at skabe ny viden til uddannelserne, har KEA i 2015 indført en fælles godkendelsesprocedure, der omfatter projekter, der er forankret i udviklingsplatformene, og de få projekter, der også fremover vil være forankret i Forskning & Innovation. Proceduren tager udgangspunkt i den model, der tidligere blev brugt til at kvalitetssikre de projekter, der blev gennemført i regi af Forskning & Innovation. Projekterne inddeles i henholdsvis forsknings- og udviklingsprojekter og innovationsprojekter (selvevalueringsrapporten, s. 17 og 286-289).

Der findes en fast skabelon for projektbeskrivelserne, som danner udgangspunkt for en eventuel projektgodkendelse, hvor bl.a. projektets forventede resultat, tilknytning til udviklingsplatform, nøgleord og eventuelle internationale samarbejdspartnere skal beskrives. Der findes desuden en række screeningskriterier forud for en projektgodkendelse, hvor det bl.a. skal vurderes, om projektet kan ses som sammenhængende med *Strategi 2015-2020*, hvorvidt projektet bidrager med ny viden eller udvikling, samt

hvorvidt projektets resultater er relevante for flere uddannelser og programområder (selvevalueringsrapporten, s. 290-296).

Forsknings- og udviklingsprojekterne skal godkendes af direktionen, chefen for Forskning & Innovation samt den pågældende programchef, mens innovationsprojekter godkendes af den relevante program- eller centerchef samt af chefen for Forskning & Innovation (selvevalueringsrapporten, s. 17).

Der er desuden udarbejdet procedurer for kvalitetssikring af de enkelte projektforsøg med henblik på at sikre bl.a. dokumentation, forankring og formidling af projektet fra idé til afslutning (selvevalueringsrapporten, s. 292-293).

Der finder ud over forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter en række andre aktiviteter sted på KEA, som er relevante for uddannelsernes videngrundlag. Disse aktiviteter defineres som udviklingsopgaver og er ikke underlagt de samme formaliserede godkendelsesprocedurer. Udviklingsopgaver skal også beskrives i projektskabelonen for at skabe overblik og gennemsigtighed med hensyn til aktiviteterne, og de revurderes årligt af program- eller centerledelsen (selvevalueringsrapporten, s. 17 og 291).

Akkrediteringspanelet vurderer, at alle projekter af relevans for uddannelsernes videngrundlag kvalitetssikres, og at KEAs procedurer for projektgodkendelse omfatter relevante opmærksomhedspunkter og refleksioner, fx om sammenhæng til KEAs overordnede strategi. Panelet har derfor en forventning om, at de beskrevne procedurer for projektgodkendelse vil bidrage til at sikre kvaliteten af forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter samt skabe rammer for en strategisk forankring af KEAs videnaktiviteter. Panelet noterer sig, at der endnu ikke er gennemført forsknings-, udviklings eller innovationsprojekter efter indførelsen af de nye godkendelsesprocedurer. Panelet finder det positivt, at også de mindre udviklingsopgaver er omfattet af

projektskabelonen, og at de revurderes årligt, da disse aktiviteter også har en væsentlig betydning for uddannelsernes videngrundlag.

Akkrediteringspanelets vurdering

Akkrediteringspanelet vurderer, at kriterium III er tilfredsstillende opfyldt.

Akkrediteringspanelet vurderer, at KEA har etableret fora, hvor de enkelte uddannelsers videngrundlag drøftes strategisk og systematisk i form af de årlige videngrundlagsmøder. Panelet finder, at der på disse møder er fokus på, at uddannelsernes videngrundlag skal være erhvervsbaseret og baseret på ny viden fra forsknings- og udviklingsarbejde. Panelet finder, at der på de årlige møder om de enkelte uddannelsers videngrundlag, og via de aktiviteter, der føder ind i og samler op på disse møder, sker en systematisk drøftelse og sikring af den enkelte uddannelses videngrundlag, bl.a. gennem igangsættelse af videnaktiviteter på uddannelsesniveau.

Akkrediteringspanelet vurderer på den baggrund, at KEA har overblik over, om de enkelte uddannelsers videnbehov er dækket, samt at de relevante ledelseslag følger op og igangsætter aktiviteter, hvis det er nødvendigt.

Akkrediteringspanelet vurderer, at henholdsvis underviserens registrering af aktiviteter af relevans for videngrundlaget i institutionens CRM-system og det overordnede styringsdokument for fuldtidsuddannelserne samt identifikations- og prioriteringsskemaet for efter- og videreuddannelserne bidrager til, at uddannelsesledelserne kan skabe overblik over de enkelte uddannelsers videngrundlag og identificere eventuelle behov med henblik på at dække de relevante videnområder.

Akkrediteringspanelet finder, at arbejdet med sikring af uddannelsernes videngrundlag er integreret i KEAs kvalitetssikringsarbejde gennem et større fokus på de enkelte uddannelsers videngrundlag i de årlige

kvalitetsrapporter og de dertilhørende handlingsplaner. Panelet vurderer desuden, at KEA nu opgør underviserens deltagelse i forsknings- og udviklingsprojekter, så det er muligt at monitorere i kvalitetsrapporterne, om KEAs egen standard for underviserdeltagelse kan opfyldes.

Akkrediteringspanelet finder derudover, at KEAs proces mod en mere decentral organisering, hvor forsknings- og udviklings- og innovationsprojekter primært forankres inden for programområderne på de nyoprettede faglige udviklingsplatforme, bidrager til en lokal og faglig forankring af videnproduktionen. Panelet finder, at der i den nye organisering sker en strategisk prioritering af institutionens videnproduktion under hensyntagen til såvel den enkelte uddannelses videnbehov som synergieffekter på tværs af fagområder. Panelet vurderer desuden, at godkendelsesprocedurerne for sikring af KEAs projekter er hensigtsmæssige. Panelet har tiltro til, at de vil bidrage til en systematisk sikring af KEAs videnprojekter, som igen bidrager til uddannelsernes videngrundlag.

Kriterium IV: Uddannelsernes niveau og indhold

Evaluering med inddragelse af eksterne eksperter

Akkrediteringspanelet vurderer, at kriterium IV er tilfredsstillende opfyldt.

I den oprindelige akkrediteringsrapport fra 2015 vurderede akkrediteringspanelet, at KEAs koncept for programevaluering ikke sikrede, at de enkelte uddannelser i alle tilfælde blev evalueret tilstrækkeligt dybtgående. Vurderingen tog bl.a. udgangspunkt i, at evalueringerne af de enkelte uddannelser var tilrettelagt som en evaluering af et programområdes uddannelser, hvor alle uddannelser inden for et programområde således blev evalueret samtidigt og med samme panel af eksterne eksperter. Selvom panelet på daværende tidspunkt anerkendte, at der kan være faglige fordele ved at evaluere fagligt beslægtede uddannelser samtidigt, vurderede panelet, at KEA ikke havde sandsynliggjort, at de enkelte uddannelser i alle tilfælde ville blive evalueret individuelt (akkrediteringsrapporten inkl. afgørelsesbrev, 2015, s. 2).

Allerede i høringssvaret til den oprindelige akkrediteringsrapport indsendte KEA et revideret koncept for programevaluering, som havde større fokus på sikring af de enkelte uddannelser og bl.a. gav mulighed for at involvere flere panelmedlemmer, så panelerne i højere grad matchede uddannelsernes fagligheder, samt for flere mødedage med større fokus på uddannelserne hver især. Akkrediteringspanelet fandt dog, at det reviderede koncept fortsat ikke sikrede et tilstrækkeligt fokus på evaluering af de enkelte uddannelser, ligesom konceptet på daværende tidspunkt var så nyt, at det ikke var gennemprøvet på institutionens uddannelser. Panelet kunne derfor ikke vurdere, hvordan konceptet fungerede i praksis.

En justeret version af konceptet er i 2015 blevet gennemført på KEAs efter- og videreuddannelser inden for programområdet Kompetence, hvor otte uddannelser blev programevalueret. Konceptet blev efterfølgende evalueret og justeret, bl.a. for at sikre yderligere fokus på de enkelte uddannelser. Det justerede koncept er i maj, juni og oktober 2016 gennemført på ni uddannelser inden for programområdet Teknik (selvevalueringsrapporten, s. 11, 27 og 565-580).

I det følgende beskrives KEAs procedure og praksis med hensyn til sikringen af uddannelsernes niveau og indhold gennem regelmæssig evaluering af uddannelser med involvering af eksterne eksperter – de såkaldte programevalueringer. I beskrivelsen inddrages bl.a. konceptbeskrivelsen for programevaluering, praksis for gennemførelse som beskrevet i selvevalueringen, evalueringen af konceptet for programevaluering og relevante mødereferater, ligesom der gives eksempler fra interviews, der blev gennemført under akkrediteringspanelets besøg på institutionen. Panelet drøfter løbende procedurer og praksis for programevaluering på KEA, særligt med udgangspunkt i, hvorvidt det er muligt at evaluere uddannelserne enkeltvis. Kapitlet afsluttes med panelets samlede vurdering af kriteriet.

Proces for programevaluering

KEAs programevaluering er primært beskrevet i dokumentet *Koncept for programevaluering* og i KEAs selvevaluering, hvor praksis for konceptet udfoldes (selvevalueringsrapporten, s. 26-34 og 555-559).

KEAs formål med programevalueringen er at tilvejebringe intern læring og udvikling gennem en faglig og pædagogisk-didaktisk evaluering af institutionens uddannelser. KEA har tre overordnede målsætninger for arbejdet med programevaluering: der skal

være fokus på refleksion, læring og udvikling frem for på kontrol og konsekvens, og programevalueringerne skal integreres i det øvrige kvalitetsarbejde på institutionen med henblik på at skabe sammenhæng for ledelse og undervisere. Derudover skal der være balance mellem omkostningerne ved evalueringen og udbyttet af den.

Fokus i programevalueringerne er uddannelsernes indhold, struktur og niveau, ligesom der er fokus på koblingen mellem praksisfelter, forsknings- og udviklingsaktiviteter og uddannelsernes faglige miljøer (selvevalueringsrapporten, s. 11 og 555-560).

Den overordnede proces for programevaluering fremgår af figur 1.

Planlægning og gennemførelse af programevalueringerne sker i samarbejde mellem KEA Kvalitet og det relevante programområde, hvor der nedsættes en styregruppe med repræsentanter for begge afdelinger samt kvalitetschefen. Der etableres desuden en projektgruppe med konsulenter fra KEA Kvalitet og undervisere og fagkoordinatorer/uddannelseschefen fra programområdet. Formålet med de to grupper er at sikre en forankring af evalueringen hos ledelse såvel som medarbejdere. De to grupper har bl.a. til opgave at udarbejde principper for og udvælge interviewpersoner til evalueringssdagene (selvevalueringsrapporten, s. 28 og 564-568; supplerende dokumentation, s. 67-71).

Som det fremgår af figur 1, indledes en programevaluering med, at der nedsættes et evalueringspanel, som efterfølgende klædes på til opgaven af KEA Kvalitet, modtager skriftlig dokumentation om uddannelsen eller uddannelserne og kommenterer dette skriftligt. Efterfølgende afholdes en eller flere evalueringssdage, afhængigt af hvor mange uddannelser et panel kan dække fagligt (selvevalueringsrapporten, s. 556-559). Processen uddybes i det følgende.

Evalueringspanelerne

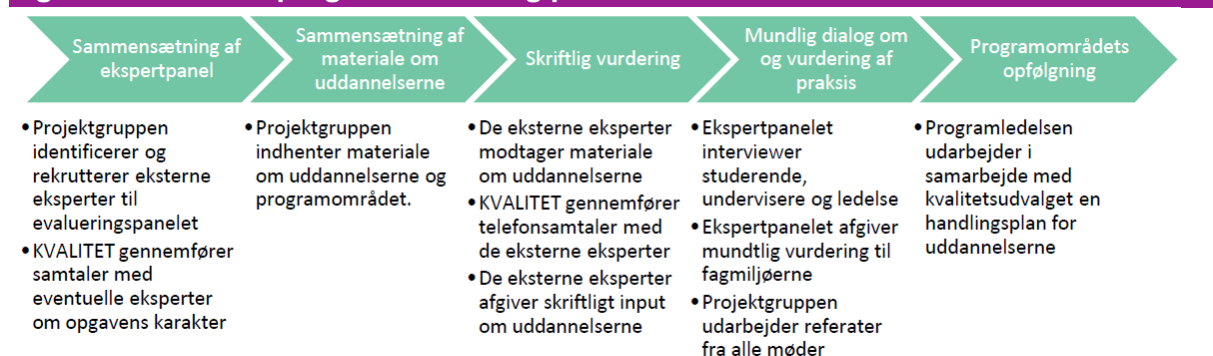
KEA har i konceptbeskrivelsen nedskrevet principper for sammensætningen af de evalueringspaneler, der skal varetage programevalueringerne.

De paneler, som KEA rekrutterer til programevaluering, skal samlet set kunne evaluere:

- Det faglige niveau og indhold på uddannelsen eller uddannelserne og vurdere den samlede profil
- Om det faglige miljø er dækkende og kan understøtte videngrundlaget på uddannelsen eller uddannelserne
- Inddragelsen af relevant praksis i uddannelsen eller uddannelserne.

Ifølge KEA kræver dette, at der er både interne og eksterne repræsentanter i panelet. Den interne repræsentant er typisk formand for panelet og mødeleder på evalueringssdagen. Formandsrollen har indtil nu været varetaget af programchefen for det

Figur 1. Proces for programevaluering på KEA

(Selvevalueringsrapporten, s. 28).

programområde, der skal programevalueres i det følgende år, så programchefen kan få indblik i processen og hjælpe panelet med løbende afklaring af spørgsmål på baggrund af sit kendskab til KEA (selvevalueringsrapporten, s. 28 og 556; supplerende dokumentation, s. 72).

Akkrediteringspanelet har drøftet, om det kan påvirke de eksterne panelmedlemmers mulighed for at komme til orde med eventuel kritik, når formanden for panelet er en intern repræsentant for KEA og kollega til programchefen for det programområde, der evalueres. Panelet interesserede sig derfor meget for dette under interviewet med programcheferne, som selv har fungeret som formænd og/eller har gennemgået en programevaluering. Programcheferne var enige om, at der er store fordele ved at have en intern formand, og at de oplevede, at den kollegiale relation ikke havde influeret på eventuel kritik af en uddannelse. Dette blev bekræftet af de tidligere panelmedlemmer, som fortalte, at formanden i højere grad fungerede som facilitator med indblik i organisationen og de overordnede arbejdsgange og ikke var styrende med hensyn til, hvilke temaer og kritikpunkter der skulle rejses i processen.

De eksterne repræsentanter i evalueringspanelet skal tilsammen dække følgende kompetencer:

- Have særlig viden og indsigt i den pædagogiske og didaktiske tilrettelæggelse af uddannelser på et videregående niveau
- Have erfaring med udviklingsarbejde eller forskning inden for fagområdet
- Have aftager-/brancheerfaring fra relevante virksomheder eller brancheorganisationer
- Være dimittend fra KEA inden for samme fagområde.

(Selvevalueringsrapporten, s. 556).

Antallet af panelmedlemmer kan variere, så længe de oplyste kompetencer er dækket. KEA Kvalitet rekrutterer i samarbejde med de pågældende uddannelser panel-

medlemmerne, så de dækker de krævede kompetencer.

Under programevalueringen inden for programområdet Kompetence blev de otte uddannelser evalueret i løbet af to dage af et panel på i alt ti personer. Panelets formand, en e-læringskonsulent, en adjunkt inden for samarbejdsdrev innovation og organisatorisk læring på University College Sjælland og en institutleder inden for ledelse og virksomhedsstrategi fra Syddansk Universitet deltog i evalueringen af samtlige uddannelser, mens de resterende seks panelmedlemmer deltog i en af de to evalueringsdage afhængigt af deres faglige baggrund inden for fx sundhed eller marketing (selvevalueringsrapporten, s. 28 og 584). Inden for programområdet Teknik blev der i 2016 nedsat flere paneler med større udskiftning blandt medlemmerne, da der er tale om et stort spænd i uddannelsernes fagligheder (selvevalueringsrapporten, s. 585-588).

Forud for evalueringsdagene modtager evalueringspanelet skriftligt dokumentationsmateriale for de relevante uddannelser hver især. Materialet består bl.a. af studieordning, fagbeskrivelser og underviserens CV'er. På den baggrund skal panelmedlemmerne udarbejde skriftlige tilbagemeldinger i en skabelon for hver uddannelse, som sendes til KEA Kvalitet forud for evalueringsdagen eller -dagene. Bl.a. i denne skabelon har panelmedlemmerne mulighed for at angive, hvilke temaer de gerne vil have i fokus på evalueringsdagen (selvevalueringsrapporten, s. 29 og 581-588).

Evalueringsdagene

Evalueringsdagene er tilrettelagt med to spor, hvor det primære spor omfatter evalueringspanelets interviews med studerende, undervisere og ledelse samt panelets løbende opsamlende møder. Det andet spor omfatter kortere opsamlingsmøder mellem henholdsvis de studerende og underviserne og KEA Kvalitet med henblik på at indsamle og drøfte umiddelbare forslag til forbedringer på uddannelsen på baggrund af panelets opmærksomhedspunkter

under interviewet. Evalueringsdagen afsluttes med oplæg og anbefalinger fra panelet til uddannelserne, som har mulighed for at stille opfølgende og uddybende spørgsmål.

Det er fortsat muligt at samle fagligt beslægtede uddannelser på en evalueringsdag. Fx blev akademiuddannelsen i produktionsteknologi og top-up-professionsbacheloruddannelsen i produktudvikling og teknisk integration evalueret på samme dag, da de to uddannelser fagligt kunne dækkes af samme panel. Dog gennemføres underviserinterviews særskilt, så evalueringspanelet har mulighed for at få et indgående indblik i bl.a. tilrettelæggelsen af de enkelte uddannelser. Denne ændring er sket på baggrund af tilbagemeldinger fra panelmedlemmer, der deltog i evalueringen af uddannelserne inden for programområdet Kompetence, som bl.a. efterspurgte mere tid med undervisergrupperne hver især (selvevalueringsrapporten, s. 564-588).

Både programchefer, uddannelseschefer, fagkoordinatorer og undervisere påpegede under interviewene, at der var stor gensidig læring i at overhøre både spørgsmål, ros, kritik og anbefalinger, som de selv og den beslægtede uddannelse modtog fra panelet i løbet af dagen.

Programchefer, uddannelseschefer og fagkoordinatorer er forpligtede til at deltage som observatører i hele evalueringsdagen, undtagen mødet med de studerende og panelmøderne, som er lukkede møder. I mødet med underviserne deltager fem-seks undervisere, som dækker centrale fagområder på uddannelsen. Eventuelle øvrige undervisere og eksterne interessenter såsom censorformænd og ledere af uddannelsesnetværk inviteres med som observatører til evalueringsdagen.

Inden for programområdet Teknik blev de studerende på professionsbacheloruddannelsen i produktudvikling og teknisk integration, som var blevet interviewet på evalueringsdagen, udvalgt af undervisere fra uddannelsens projektgruppe. De studeren-

de blev udvalgt på baggrund af styregruppens kriterier, der foreskrev, at de studerende skulle repræsentere uddannelsens forskellige semestre og både den danske og den internationale linje. De studerende skulle desuden evne at indgå i en reflekteret dialog med evalueringspanelet.

Alle studerende inden for programområdet Kompetence blev inviteret til at deltage og aflønnet for deres deltagelse ved evalueringsdagen. Uddannelserne på dette område var typisk repræsenteret ved en-fire studerende (selvevalueringsrapporten, s. 30-34; supplerende dokumentation, s. 67-68 og 474-475).

Under akkrediteringspanelets interview med studerende inden for både programområdet Kompetence og programområdet Teknik, som havde deltaget i interviews på evalueringsdagene, fremgik det, at det havde været en generelt god oplevelse at deltage, særligt fordi de studerende oplevede at blive taget meget seriøst og at blive inddraget i arbejdet med at forbedre og præge uddannelserne.

De studerende inden for programområdet Teknik fortalte desuden, at de på evalueringsdagen i juni 2016 havde kritiseret bl.a. den manglende sammenhæng mellem en uddannelses fag og moduler. De studerende havde oplevet, at der var sket væsentlige ændringer på baggrund af tilbagemeldingerne allerede ved semesterstart et par måneder efter evalueringsdagen i form af eksempelvis bedre koordinering mellem underviserne og en mere detaljeret introduktion til og gennemgang af modulets indhold.

Opfølgning og implementering af ændringer på baggrund af programevalueringerne

Opfølgning på programevalueringerne integreres i KEAs årlige arbejde med kvalitetsrapporter og handlingsplaner. Derudover skal der udarbejdes en handlingsplan for det samlede programområde og for uddannelserne hver især. Inden for programområdet Kompetence blev de uddan-

nelsesspecifikke handlingsplaner udarbejdet af de forskellige fagkoordinatorer, mens programrådets kvalitetsudvalg udarbejdede en samlet handlingsplan for programområdet. Ifølge konceptbeskrivelsen skal rektor og kvalitetschefen godkende handlingsplanerne, som efterfølgende indgår i KEAs procedurer for de årlige kvalitetsrapporter. KEA beskriver, at der også vil blive udarbejdet både en fælles og uddannelsesspecifikke handlingsplaner for uddannelserne inden for programområdet Teknik, som forventes færdig i november 2016 (selvevalueringsrapporten, s. 31, 33 og 1554-1565; supplerende dokumentation, s. 69 og 549-550).

Konceptbeskrivelsen er kortfattet med hensyn til forventningerne til udbyttet af en programevaluering, herunder hvordan der sikres en hensigtsmæssig implementering af evalueringens konklusioner og panelets anbefalinger på de forskellige uddannelser og inden for programområdet efter evalueringdagene. KEA skriver, at det er nødvendigt med et åbent koncept for at sikre den nødvendige fleksibilitet, så konceptet kan tilpasses de forskellige programområder (selvevalueringsrapporten, s. 12; supplerende dokumentation, s. 72-73).

Som opfølgning på de evalueringdage, der blev gennemført inden for programområdet Teknik i juni 2016, er der afholdt en række møder på forskellige niveauer inden for programområdet og med deltagelse af såvel programchefen, uddannelseschefene og underviserne samt et møde med KEA Kvalitet med henblik på at fastlægge deadlines for det videre arbejde med handlingsplanerne (supplerende dokumentation, s. 69).

Underviserne inden for programområdet Teknik fortalte under interviewet, at der havde været et stort opfølgende arbejde lokalt på uddannelsen. Uddannelseschefen og underviserne havde bl.a. afsat et par halve dage til at gennemgå og fordybe sig i det skriftlige materiale i form af mødereferater fra evalueringdagen, panelmedlemmernes indledende skriftlige tilbagemeldin-

ger og noter fra det afsluttende oplæg ved evalueringspanelet, som danner udgangspunktet for uddannelsens videre arbejde med at udvælge og implementere ændringer på baggrund af evalueringen.

Under besøget fortalte både fagkoordinatorer, uddannelseschefer og programchefer, at det er et stort og omfattende arbejde at samle op på og prioritere indsatser efter en programevaluering. Alle var dog enige om, at programevalueringerne er meget værdifulde processer, som i høj grad bidrager til udvikling af de enkelte uddannelser og programområderne samlet set.

Akkrediteringspanelet har drøftet, om KEAs konceptbeskrivelse er tilstrækkeligt forpligtende og detaljeret med henblik på opfølgning på og implementering af ændringer på den enkelte uddannelse. Panelet finder dog, at det er hensigtsmæssigt med et koncept, der er rummeligt med henblik på lokale tilpasninger med hensyn til den praktiske gennemførelse, fx antallet af evalueringdage. Panelet bemærker, at det er en mindre svaghed ved konceptet og gennemførelsen generelt, at der ikke er mere klarhed om forventningerne til uddannelsernes udbytte og til det centrale arbejde med at udvikle og forbedre uddannelserne lokalt i fagmiljøerne.

Evaluering af det samlede kvalitetssikringssystem

Som en del af justeringerne af konceptet for programevaluering efter første gennemprøvnings har KEA valgt, at evalueringspanelets evaluering og vurderingen af det overordnede kvalitetsarbejde ikke længere skal indgå i programevalueringen. I den oprindelige akkrediteringsrapport blev det påpeget, at der ikke kunne identificeres en løbende og systematisk evaluering af kvalitetssikringssystemet. Det blev dog konstateret, at systemet i praksis løbende havde udviklet sig i takt med institutionens udvikling (akkrediteringsrapporten inkl. afgørelsesbrev, s. 25).

Det fremgik af akkrediteringspanelets afsluttende interview med ledelsen, at der på

KEA ikke sker en systematisk evaluering af kvalitetssikringssystem i sin helhed. Det fremgik dog, at der er løbende fokus på at evaluere og forbedre delelementerne i systemet, bl.a. på de årlige møder om udkast til kvalitetsrapport mellem KEA Kvalitet og de fem programområder.

Akkrediteringspanelet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at evaluering af det samlede kvalitetssikringssystem er udgået af programevalueringen, som har et uddannelsesnært fokus. Det betyder dog, at der fortsat ikke sker en samlet evaluering af institutionens kvalitetssikringssystem. Panelet anerkender i den sammenhæng, at KEA har stort fokus på at evaluere enkelt-elementerne i systemet, som det fx ses med evalueringen af konceptet for programevaluering og i arbejdet med at udvikle kvalitetssikringsprocedurer for videngrundlag på institutionens efter- og videreuddannelser.

Akkrediteringspanelets vurdering

Akkrediteringspanelet vurderer, at kriterium IV er tilfredsstillende opfyldt.

Akkrediteringspanelet vurderer, at KEA har udarbejdet hensigtsmæssige og klare procedurer for institutionens regelmæssige evalueringer af uddannelser med involvering af eksterne eksperter, som har fokus på de enkelte uddannelser.

Akkrediteringspanelet vurderer derudover, at KEA har reflekterede retningslinjer for sammensætning af evalueringspaneler, bl.a. med hensyn til brugen af interne og eksterne repræsentanter og med hensyn til at panelerne skal kunne dække uddannelsernes forskellige fagligheder. Panelet bemærker, at det fortsat er muligt at gennemføre programevalueringer for flere fagligt beslægtede uddannelser på en evalueringdag og med samme evalueringspanel. Det er panelets vurdering, at evalueringspanelerne også på evalueringdage, hvor mere end én uddannelse evalueres, bl.a. gennem omfattende uddannelsesspecifikt

skriftligt materiale og særskilte interviews med undervisergrupperne, har mulighed for indblik i de enkelte uddannelsers arbejde med niveau, tilrettelæggelse, videngrundlag og relevans. Det var panelets generelle indtryk, at såvel studerende, undervisere, uddannelseschefer, fagkoordinatorer som programchefer har et særdeles stort udbytte af programevalueringerne.

Akkrediteringspanelet vurderer, at KEAs programevaluering er integreret i kvalitetssikringsarbejdet på institutionen, bl.a. ved at indgå i det årlige arbejde med kvalitetsrapporter og handlingsplaner, samt ved at dokumentationsmaterialet tager udgangspunkt i eksisterende materiale, bl.a. fra institutionens løbende arbejde med kvalitetssikring af uddannelserne.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased from 10.5 million to 12.5 million, and the number of people in the public sector who are employed in health care has increased from 2.5 million to 3.5 million (Department of Health 2000).

There are a number of reasons for this increase in the number of people employed in the public sector. One of the main reasons is the increasing demand for health care services. The population of the UK is ageing, and there is a growing number of people with chronic conditions who require long-term care. This has led to an increase in the number of people employed in health care, particularly in the public sector.

Another reason for the increase in the number of people employed in the public sector is the increasing demand for social care services. The number of people who are unable to care for themselves has increased significantly in the last few decades, and this has led to an increase in the number of people employed in social care, particularly in the public sector.

There are a number of challenges facing the public sector in the 21st century. One of the main challenges is the increasing demand for health care services. The population of the UK is ageing, and there is a growing number of people with chronic conditions who require long-term care. This has led to an increase in the number of people employed in health care, particularly in the public sector.

Another challenge facing the public sector is the increasing demand for social care services. The number of people who are unable to care for themselves has increased significantly in the last few decades, and this has led to an increase in the number of people employed in social care, particularly in the public sector.

There are a number of ways in which the public sector can meet these challenges. One of the main ways is to increase the number of people employed in the public sector. This can be done by recruiting more people to the public sector and by providing training and development opportunities for existing staff.

Another way in which the public sector can meet these challenges is to improve the efficiency of its services. This can be done by introducing new technologies and by streamlining processes. This will help to reduce costs and improve the quality of services.

There are a number of other ways in which the public sector can meet these challenges. For example, it can work in partnership with the private sector to deliver services. This can help to reduce costs and improve the quality of services.

It is clear that the public sector is facing a number of challenges in the 21st century. However, there are a number of ways in which it can meet these challenges. By increasing the number of people employed in the public sector, improving the efficiency of its services, and working in partnership with the private sector, the public sector can ensure that it is able to meet the needs of the population in the 21st century.

Akkrediteringspanelets anbefalinger

Akkrediteringspanelet peger på to forhold, som er relevante i forbindelse med de behandlede kriterier i genakkrediteringen, og som KEA med fordel kan fokusere på i det videre arbejde med at udvikle og forbedre institutionens kvalitetssikringssystem.

dende værktøjer til at rammesætte forventninger til opfølgingsarbejdet.

- **Systematisk evaluering af det samlede kvalitetssikringssystem**

Akkrediteringspanelet har set, at KEA jævnligt evaluerer og justerer delelementer i kvalitetssikringssystemet. Panelet har dog ikke kunnet finde en systematisk evaluering af det samlede kvalitetssikringssystem med fokus på sammenhæng mellem systemets delelementer. Panelet anbefaler, at KEA indfører en systematisk evaluering af det samlede kvalitetssikringssystem. En sådan proces vil synliggøre og gøre det muligt at agere, hvis der er delelementer og procedurer, som med tiden bliver overflødige eller ikke længere har en optimal sammenhæng til resten af systemet og derfor bør justeres.

- **Understøttelse af det lokale arbejde med opfølgning på programevalueringerne**

Akkrediteringspanelet har ved gennemgang af konceptbeskrivelsen for programevalueringerne bemærket, at der ikke beskrives rammer for eller gives vejledning om det lokale arbejde med at følge op på evalueringen, herunder at udvikle og implementere eventuelle ændringer på uddannelserne. Det er panelets indtryk, at dette arbejde er omfattende for de lokale miljøer, også selvom prioriteringen af initiativer sker i et højere ledelseslag. Panelet anbefaler derfor, at KEA overvejer, hvordan programområdernes og uddannelsernes opfølgingsarbejde kan understøttes og lattes fremover. Panelet finder, at det kan være hensigtsmæssigt at gennemføre en systematisk videnopsamling på baggrund af erfaringerne med opfølgingsarbejdet og på den baggrund udvikle understøttende midler, fx vejle-

Bilag

I. Metode

Institutionsakkrediteringernes formål er at styrke uddannelsesinstitutionernes arbejde med at udvikle uddannelser med stadig højere faglig kvalitet og stadig større relevans. Den enkelte institution kan selv tilrettelægge kvalitetssikringsarbejdet, så længe arbejdet lever op til de fem kriterier for kvalitet og relevans, som er fastlagt i akkrediteringsbekendtgørelsen.

Dette afsnit introducerer den metode, der er anvendt i forbindelse med genakkrediteringen, og som danner grundlag for vurderingerne i rapporten.

Vejledningen og bekendtgørelsens kriterier

Akkrediteringsloven og bekendtgørelsens kriterier³ danner ramme for vurderingen af uddannelsesinstitutionens arbejde med at sikre og udvikle kvalitet og relevans.

Kriterierne angiver forventningerne til institutionens politikker, strategier og procedurer og til kvalitetssikringsarbejdet i praksis. Loven og bekendtgørelsen følger de europæiske standarder for kvalitetssikring af videregående uddannelser (Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area). De fem kriterier er beskrevet nærmere i *Vejledning om institutionsakkreditering*.

Kriterierne I og II handler om de overordnede rammer for institutionens kvalitetssikringsarbejde. Institutionen skal i forbindelse med kriterium I dokumentere sin kvalitetssikringspolitik og -strategi samt de procedurer og processer, der understøtter politikken. I forbindelse med kriterium II behandles kvalitetssikringsarbejdets forankring på ledelsesniveau, organiseringen og ansvarsfordelingen i forbindelse med kvalitetssikringsarbejdet samt ledelsesinformationen og kvalitetskulturen.

Kriterierne III, IV og V handler om, hvorvidt institutionen i praksis sikrer, at alle uddannelserne har det rette videngrundlag, faglige indhold og niveau og den rette pædagogiske kvalitet samt er relevante i forhold til arbejdsmarkedet og samfundet.

Dokumentationen for opfyldelsen af de fem kriterier skal samtidig belyse sammenhængen mellem de forskellige dele af kvalitetssikringssystemet og systemets forankring på de forskellige ledelsesniveauer og i kvalitetskulturen.

Kun de områder, der ikke opfyldte kriterierne i den oprindelige akkrediteringsproces, dokumenteres og vurderes i genakkrediteringen efter en betinget positiv akkreditering.

Proces og dokumentation

AI har nedsat et akkrediteringspanel til at vurdere institutionens kvalitetssikringsarbejde. Medlemmerne af panelet har bl.a. kompetencer inden for ledelse og kvalitetssikring på institutionsniveau og viden om den videregående uddannelsessektor og om relevante arbejdsmarkedsforhold samt indsigt i studenterperspektivet.

³ LOV nr. 601 af 12.6.2013 og BEK nr. 745 af 24.6.2013.

Institutionen har gennem en selvevalueringsrapport, nøgletal og supplerende dokumentation, der belyser institutionens kvalitetssikring i praksis, dokumenteret, hvordan institutionen har arbejdet på at håndtere problemstillinger, der er adresseret i den oprindelige akkrediteringsrapport. Dokumentationsmaterialet samt de informationer, som akkrediteringspanelet har indhentet i forbindelse med besøget på institutionen, danner grundlag for vurderingen af institutionens initiativer til at forbedre kvalitetssikringssystemet og kvalitetspraksissen.

I selvevalueringsrapporten har institutionen beskrevet, dokumenteret og eksemplificeret initiativer vedrørende kvalitetssikringssystemet og institutionens kvalitetssikringspraksis. Med selvevalueringsrapporten som baggrund har akkrediteringspanelet besøgt institutionen. Under dette besøg mødtes panelet med institutionens ledelse og repræsentanter for undervisere, studerende og andre, der kunne bidrage med viden om de identificerede problemer, der i den oprindelige akkreditering blev vurderet at kræve opfølgning, og her fik panelet uddybet og valideret informationerne i institutionens selvevalueringsrapport, ligesom centrale forhold i forbindelse med de identificerede problemstillinger blev drøftet.

På baggrund af en analyse af det samlede dokumentationsmateriale har akkrediteringspanelet vurderet de relevante dele af kvalitetssikringssystemet og den måde, hvorpå institutionen har udmøntet disse i praksis.

AI har med afsæt i akkrediteringspanelets vurderinger udarbejdet et udkast til en genakkrediteringsrapport, som er blevet sendt i høring på institutionen. Høringsversionen af genakkrediteringsrapporten indeholdt panelets vurderinger af institutionens opfølgning på de problemer, som det i den oprindelige akkreditering blev vurderet nødvendige at følge op på, samt panelets samlede anbefalinger. Efter høringen på institutionen er den endelige akkrediteringsrapport blevet udarbejdet og overleveret til Akkrediteringsrådet, som på baggrund af rapporten træffer afgørelse om akkreditering af uddannelsesinstitutionen.

II. Udvalgte uddannelser til at belyse praksis

Følgende uddannelser er udvalgt til at belyse KEAs praksis for kvalitetssikring. De valgte uddannelser er rammesættende for den supplerende dokumentation og for udvælgelsen af interviewpersoner i forbindelse med akkrediteringspanelets besøg på institutionen.

Kvalitetssikring af uddannelsernes videngrundlag

Til at belyse praksis for sikringen af videngrundlag har akkrediteringspanelet udvalgt følgende uddannelser:

- Akademiuddannelsen i økonomi og ressourcestyring, programområdet Kompetence
- Professionsbacheloruddannelsen til bygningskonstruktør, programområdet Byg.

KEA har valgt:

- Erhvervsakademiuddannelsen inden for entrepreneurship og virtuel design og logistik (e-designer), programområdet Design.

Kvalitetssikring af uddannelsernes niveau og indhold gennem programevaluering

Til at belyse praksis for sikringen af uddannelsernes niveau og indhold gennem programevaluering har akkrediteringspanelet udvalgt følgende uddannelse:

- Professionsbacheloruddannelsen i produktudvikling og teknisk integration, programområdet Teknik.

KEA har valgt:

- Akademiuddannelsen i sundhedspraksis, programområdet Kompetence.

III. Sagsbehandlingsnotat

Tabel 1. Sagsbehandlingsforløb

1. juni 2016	Selvevalueringsrapporten modtaget.
24. juni 2016	Modtaget supplerende dokumentation ang. handlingsplaner affødt af programevalueringerne samt bilag 3.14, som ikke var vedlagt selvevalueringsrapporten.
2. september 2016	Modtaget supplerende dokumentation til at belyse KEAs kvalitetssikringsarbejde i praksis forud for akkrediteringspanelets besøg på institutionen.
28.-29. september 2016	Akkrediteringspanelets besøg på institutionen.
21. november 2016	Akkrediteringsrapport sendt i høring på institutionen.
9. december 2016	Høringssvar for akkrediteringsrapport modtaget fra institutionen.
8. marts 2017	Behandlet af Akkrediteringsrådet på rådsmøde.

IV. Program for institutionsbesøget

Onsdag den 28. september 2016

Tidspunkt	Mødedeltagere	Emne
09.00-10.00 (60 min.)	Rektor, direktør og kvalitetschef	Redegørelse af 20 min.s varighed ved KEA om udvælgelse og opstart af udviklingsplatformene og den nye organisering af F&I. Videngrundlag og programevaluering
10.00-10.15	<i>Pause</i>	
10.15-11.00 (45 min.)	KEA Kvalitet	Videngrundlag og programevaluering
11.00-11.15	<i>Pause</i>	
11.15-12.15 (60 min.)	Programchefer fra TEKNIK, BYG, KOMPETENCE, DESIGN samt den nyansatte chef for F&I	Videngrundlag og programevaluering
12.15-13.00	<i>Frokost</i>	
13.00-14.00 (60 min.)	Tre uddannelseschefer og to fagkoordinatorer	Videngrundlag og programevaluering
14.00-14.15	<i>Pause</i>	
14.15-15.00 (45 min.)	Fem-seks studerende, som har deltaget i interview	Programevaluering
15.00-15.15	<i>Pause</i>	
15.15-16.00 (45 min.)	Medlemmer af de to paneler, der foretog programevalueringerne på de valgte uddannelser	Programevaluering
16.00-16.45 (45 min.)	<i>Opsamlende panelmøde</i>	

Torsdag den 29. september 2016

09.00-9.15	<i>Panelmøde</i>	
09.15-10.00 (45 min.)	To-tre undervisere fra hver af de tre uddannelser	Videngrundlag
10.00-10.15	<i>Pause</i>	
10.15-11.00 (45 min.)	Tre undervisere, som har deltaget i interview eller i opfølgingsarbejdet, fra hver af de to uddannelser	Programevaluering
11.00-11.30	<i>Panelmøde</i>	
11.30-12.30 (60 min.)	Rektor, direktør og kvalitetschef	Videngrundlag og programevaluering
12.30-14.30	<i>Frokost og afsluttende panelmøde</i>	

V. Nøgletal

Gennemførelsestid

Der tages udgangspunkt i fuldførte i perioden 1. oktober året før til 30. september i året. Studietiden udregnes for hvert individ som forskellen mellem sluttidspunktet (fuldført) og starttidspunktet (tilgang). For hvert individ findes overskridelsen af normeret studietid ved at trække studietiden fra den normerede studietid.

Niveau	Uddannelse	2010 overskridelse mdr.	2011 overskridelse mdr.	2012 overskridelse mdr.	2013 overskridelse mdr.	2014 overskridelse mdr.
BYG						
PBA	Bygningskonstruktør ⁴	-0,0	-0,6	-4,4	-8,2	-7,9
DESIGN						
Top-up	Design og business	*	-1,1	-0,7	-0,3	2,4
AK	Designteknolog	0,3	-0,0	0,1	0,5	0,8
AK	E-designer	0,6	0,1	0,0	0,2	-0,2
DIGITAL						
AK	Datamatiker	-1,0	1,8	-0,7	1,3	-0,9
Top-up	E-konceptudvikler	*	0,3	0,5	0,8	3,1
AK	Multimediedesigner	0,7	0,3	0,9	0,9	-0,3
Top-up	Softwareudvikling	*	*	*	*	1,1
Top-up	Webudvikling	*	-0,6	0,5	0,5	3,4
TEKNIK						
AK	Automationsteknolog	*	*	*	0,7	0,8
AK	Energiteknolog	*	*	-0,0	0,2	0,4
AK	IT-teknolog	*	*	0,6	0,7	1,3
AK	Installatør una.	1,2	0,5	0,3	1,4	0,9
PBA	Optometrist	*	-2,2	0,8	2,9	1,7
AK	Produktionsteknolog	0,3	-0,0	0,6	0,2	0,9
Top-up	Produktudvikling og teknisk integration (Byggeri/ Produktion)	*	*	0,8	1,8	2,2
Top-up	Produktudvikling og teknisk integration (Medie/IT)	*	*	*	*	3,0

(Selvevalueringsrapporten, s. 35-36. Tallene er trukket 12. maj 2016 af KEA på <http://ufm.dk/uddannelse-og-institutioner/statistik-og-analyser/frafald-studietid-fuldforelse>).

⁴KEA har gennem en årrække gjort Danmarks Statistik og Uddannelses- og Forskningsministeriet opmærksom på, at opgørelsen af gennemførelsestid på professionsbacheloruddannelsen til bygningskonstruktør ikke er retvisende. Årsagen er, at gennemførelsestid for akademiuddannelsen til kort- og landmålingstekniker og akademiuddannelsen til byggetekniker samt muligvis også udvekslingsstuderende indgår i samme opgørelse.

Frafald

Frafaldsprocenten for den pågældende periode beregnes som andelen af individer, som er tilgået uddannelsen i perioden før, og som inden for et år efter den faktiske påbegyndelsesdato har afbrudt uddannelsen. Frafaldet er i løbet af det første studieår og inkluderer således ikke personer, som falder fra senere.

Niveau	Uddannelse	2010 Frafald pct.	2011 Frafald pct.	2012 Frafald pct.	2013 Frafald pct.	2014 Frafald pct.
BYG						
PBA	Bygningskonstruktør	23,6 %	25,5 %	18,1 %	15,6 %	19,6 %
DESIGN						
Top-up	Design og business	2,5 %	5,0 %	4,5 %	7,7 %	6,0 %
AK	Designteknolog	6,6 %	8,1 %	12,5 %	20,7 %	11,1 %
AK	E-designer	7,3 %	12,3 %	15,3 %	8,2 %	13,5 %
PBA	Smykker, teknologi og business	*	*	*	14,7 %	18,4 %
DIGITAL						
AK	Datamatiker	24,4 %	28,4 %	34,1 %	30,5 %	26,9 %
Top-up	E-konceptudvikler	*	6,7 %	10,9 %	10,1 %	11,0 %
AK	Multimediedesigner	24,6 %	22,3 %	23,9 %	22,4 %	24,7 %
Top-up	Softwareudvikling	*	*	*	14,3 %	8,3 %
Top-up	Webudvikling	*	11,3 %	19,1 %	17,5 %	16,7 %
PBA	Økonomi og informationsteknologi	*	*	*	38,7 %	44,2 %
TEKNIK						
AK	Automationsteknolog	*	*	8,0 %	31,6 %	41,2 %
AK	Energiteknolog	*	28,6 %	20,0 %	28,6 %	17,5 %
AK	Installatør una	2,3 %	10,8 %	9,4 %	13,5 %	10,5 %
AK	IT-teknolog	*	34,9 %	32,4 %	47,1 %	35,4 %
PBA	Optometrist	20,6 %	17,9 %	49,3 %	23,2 %	51,9 %
AK	Produktionsteknolog	28,1 %	20,3 %	24,1 %	37,2 %	29,2 %
Top-up	Produktudvikling og teknisk integration (Byggeri/Produktion)	*	*	31,0 %	10,0 %	34,6 %
Top-up	Produktudvikling og teknisk integration (Medie/IT)	*	*	*	*	23,5 %

(Selvevalueringsrapporten, s. 36-37. Tallene er trukket 12. maj 2016 af KEA på <http://ufm.dk/uddannelse-og-institutioner/statistik-og-analyser/frafald-studietid-fuldforelse>).

Ledighed

Nedenstående tabel viser kvartalsopgjorte bruttoledighedsgrader. Ledighedsgraden vises alene i det kvartal, der indeholder den måned, der ligger et halvt år efter fuldførelsesdatoen (K2). For fuldførte i månederne januar, februar og marts vises ledighedsgraderne for juli kvartal. For fuldførte i april, maj og juni vises ledighedsgrad for oktober kvartal. For fuldførte i juli, august og september vises ledighedsgraderne for januar kvartal det efterfølgende år. Og for de fuldførte i årets tre sidste måneder, oktober, november og december, vises ledighedsgraden for april kvartal det følgende år (K4-7).

Uddannelse	2009		2010		2011		2012		2013	
	K4-7	N	K4-7	N	K4-7	N	K4-7	N	K4-7	N
Automationsteknolog i alt	*	*	*	*	*	*	*	*	10,9%	18
Automationsteknolog (KEA)	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Datamatiker i alt	14,0%	237	14,8%	341	13,0%	333	10,9%	307	12,4%	456
Datamatiker (KEA)	10,0%	18	2,8%	26	9,6%	37	5,9%	39	9,0%	68
Designteknolog i alt	14,5%	475	11,4%	493	14,2%	578	12,8%	670	11,7%	646
Designteknolog (KEA)	13,8%	148	10,3%	146	9,3%	193	7,0%	194	9,1%	184
E-designer i alt	15,3%	18	9,7%	25	10,1%	38	11,9%	51	12,1%	57
E-designer (KEA)	15,3%	18	9,7%	25	10,1%	38	11,9%	51	12,1%	57
Energiteknolog i alt	*	*	*	*	*	*	16,8%	55	18,2%	83
Energiteknolog (KEA)	*	*	*	*	*	*	9,2%	17	17,1%	38
Installatør una i alt	5,8%	248	4,5%	259	3,7%	309	3,4%	354	4,6%	277
Installatør una (KEA)	6,8%	56	4,1%	58	6,4%	73	2,4%	100	6,0%	112
IT-teknolog i alt	13,1%	86	9,9%	105	13,8%	132	14,1%	135	17,0%	139
IT-teknolog (KEA)	10,2%	36	6,6%	45	12,8%	38	11,8%	60	13,0%	43
Multimediedesigner i alt	14,0%	602	13,6%	732	12,6%	825	13,8%	915	14,4%	932
Multimediedesigner (KEA)	9,5%	198	8,3%	237	11,6%	252	13,6%	248	11,3%	276
Produktionsteknolog i alt	25,9%	163	14,8%	153	11,5%	226	15,6%	210	9,7%	237
Produktionsteknolog (KEA)	29,2%	18	12,2%	30	8,8%	33	15,7%	47	12,3%	55
Bygningskonstruktør, prof.bach. i alt	17,4%	854	15,8%	855	10,4%	991	14,2%	960	11,0%	1.136
Bygningskonstruktør, prof.bach. (KEA)	18,1%	246	16,6%	258	9,8%	306	13,7%	249	6,4%	290
Design og business, top-up i alt	*	*	*	*	22,3%	112	18,4%	257	17,6%	341
Design og business, top-up (KEA)	*	*	*	*	22,3%	112	18,4%	144	20,2%	184
Digital konceptudvikling, top-up i alt	*	*	*	*	10,0%	53	19,8%	171	20,9%	272
Digital konceptudvikling, top-up (KEA)	*	*	*	*	10,0%	53	19,4%	127	21,1%	132
Optometrist, prof.bach. i alt	*	*	*	*	13,6%	75	5,7%	75	3,8%	84
Optometrist, prof.bach. (KEA)	*	*	*	*	17,8%	29	2,3%	37	6,8%	36
Produktudvikling og teknisk integration, top-up i alt	*	*	*	*	*	*	13,7%	28	16,4%	54
Produktudvikling og teknisk integration, top-up (KEA)	*	*	*	*	*	*	*	*	13,9%	19
Webudvikling, top-up i alt	*	*	*	*	15,0%	135	20,1%	151	12,8%	212
Webudvikling, top-up (KEA)	*	*	*	*	*	13	6,3%	35	6,9%	37

(Selvevalueringsrapporten, s. 37. Tal for ledighed er trukket fra Uddannelses- og Forskningsministeriets hjemmeside af AI 21. november 2016).

Danmarks Akkrediteringsinstitution

Bredgade 38
DK-1260 København K
Telefon: +45 3392 6900
akkr@akkr.dk
www.akkr.dk

Danmarks
Akkrediteringsinstitution